

تهنزی کۆمه‌لایه‌تی له رۆژنامه‌نوسی باشوری کوردستاندا (١٩٥٠-١٩٢٠)

کاروان سلیم قیطران^١ - محمد دلیر ئەمین محمد^٢

karwan.saleem@uor.edu.krd - Hamadler.muhammed@univsul.edu.iq

^١ به‌شی کوردی، کۆلیژی پەرۆه‌رده، زانکۆی راپهرین، رانیه، هه‌ریمی کوردستان، عێراق.

^٢ به‌شی کوردی، کۆلیژی زمان، زانکۆی سلیمانی، سلیمانی، هه‌ریمی کوردستان، عێراق.

پوخته

ته‌نز وه‌ک که‌ره‌سته‌یه‌کی گ‌رن‌گی ئە‌ده‌ب، بریتیه‌ له‌ گ‌الته‌کردن به‌ دزیویه‌کانی ژیان له‌ ق‌ال‌بی ژان‌ریکی ئە‌ده‌بیدا، ته‌نزی کۆمه‌لایه‌تیش که‌ باب‌ه‌تی لێک‌ۆلینه‌وه‌که‌مانه، بریتیه‌ له‌ ر‌ه‌خه‌گ‌رتن‌یکی گ‌الته‌ ئام‌یزی هه‌مو ئه‌و کار و کرده‌وه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌ خوار و خ‌ی‌چانه‌ی که‌ له‌ کۆمه‌لدا هه‌ن، له‌پ‌یناوی درک‌پ‌یک‌ردن‌یان و هه‌و‌لی چاک‌کردن‌یان، ئە‌م جۆره‌ ته‌نزه‌ به‌ش‌یکی گ‌رن‌گی رۆژنامه‌نوسی باشوری کوردستانی ن‌ی‌وان س‌ال‌انی (١٩٢٠ - ١٩٥٠) پ‌یک‌ده‌ه‌ین‌یت. شاعیران و نوسه‌ران له‌پ‌یناو به‌ره‌و‌پ‌یش‌بردنی کۆمه‌لی کوردی له‌م ق‌ۆناغه‌دا ر‌ه‌خه‌ی توندیان له‌و دیارده‌ دزیوه‌ کۆمه‌لایه‌تیانه‌ و ئه‌و دابونه‌ریته‌ کۆن و خ‌راپانه‌ گ‌رتوه‌ و وه‌کو کۆمه‌لناس‌یکی شاره‌زا خ‌ستویه‌نه‌ به‌ر نه‌شته‌ری ته‌نز، له‌پ‌یناو تیمار‌کردن‌یان.

ئ‌ه‌م تو‌ی‌زینه‌وه‌یه‌ به‌ناو‌نیشانی (ته‌نزی کۆمه‌لایه‌تی له‌ رۆژنامه‌نوسی باشوری کوردستاندا (١٩٢٠-١٩٥٠))یه، له‌ دو به‌ش پ‌یک‌هاتوه، له‌ به‌شی یه‌که‌مدا به‌ دو ته‌وه‌ر باسی چه‌مک و پ‌یناسه‌ی ته‌نز و می‌ژوی رۆژنامه‌نوسی کوردی کراوه، به‌شی دوهمیش به‌سه‌ر دو ته‌وه‌ردا دابه‌ش‌کراوه که‌ ت‌ی‌یدا باسی جۆره‌کانی ته‌نزکراوه له‌روی ناوه‌رۆکه‌وه و دواتر ته‌نزی کۆمه‌لایه‌تی باس‌کراوه له‌ رۆژنامه‌نوسی باشوری کوردستاندا (١٩٢٠ - ١٩٥٠). به‌ چه‌ند ئە‌نجام‌یک و لیستی سه‌رچاوه‌کان کۆتایی به‌ تو‌ی‌زینه‌وه‌که‌ هاتوه.

کلێله وشه‌کان: ته‌نز، جۆره‌کانی ته‌نز، ته‌نزی کۆمه‌لایه‌تی، رۆژنامه‌نوسی کوردی

Social Satire in the Southern Kurdistan Journalism 1920-1950

Karwan Saleem Qaitaran¹ - Muhammad dler Amin Muhammad²

¹Kurdish Department, College of Education, Raperin University, Ranya, Kurdistan Region, Iraq.

²Department of Kurdish, College of Language, Sulaimani University, Sulaimani, Kurdistan Region, Iraq.

Abstract

Satire as an important aspect of literature is about mocking and criticizing the follies of the society and people through a literary genre. Social satire, as the subject of this research, is a witty criticism based on the flaws of the society; its goal is to drive social change. Social satire was an essential part of the southern Kurdistan journalism during the (1920-1950). Poets, writers at the period used it to criticize the vices of the Kurdish society for changing and developing their society.

The present research is entitled (Social Satire in the Southern Kurdistan Journalism 1920-1950). It is composed of two chapters. The first chapter, in two sections, discusses the concept of satire, its definition, and the history of Kurdish journalism. The second chapter is divided into two sections as well. The first section discusses satire and its types in terms of content. The second section is devoted to the social satire in the southern Kurdistan journalism 1920-1950. The research ends with the results and the list of the references consulted for the study.

Keywords: Satire, Types of Satire, Social Satire, Kurdish Journalism

پێشهکی

تهنز وهك كه رهستهیهکی گرنگی ئهدهب، بریتیه له گالته كردن به دزیویهکانی ژیان له قالبی ژانریکی ئهدهبیدا، تهنزی کۆمهلهیه تیش که بابهتی لیکۆلینه وه که مانه، بریتیه له رهخه گرتنیکێ گالته ئامیزێ هه مو ئه و کار و کرده وه کۆمه لایه تیه خواروخچه چانه ی که له کۆمه لدا هه ن، له پیناوی درکپیکردنیا و هه ولێ چاککردنیا، ئه م جوړه تهنز به شیکێ گرنگی رۆژنامه نویسی باشوری کوردستانی نیوان سالانی (۱۹۲۰ - ۱۹۵۰) پیکده هینیت. شاعیران و نوسهران له پینا و به ره و پشبردنی کۆمه لی کوردی له م قوناغه دا رهخه ی توندیان له و دیارده دزیوه کۆمه لایه تیا نه و ئه و دابونه ریه کۆن و خراپانه گرتوه و وه کو کۆمه لئاسیکێ شاره زا خستویانه بهر نه شته ری تهنز، له پینا و تیمارکردنیا.

ناونیشانی توێژینه وه که: ئامانجی توێژینه وه که: لیکۆلینه وه به له تهنزی کۆمه لایه تی له رۆژنامه نویسی باشوری کوردستانی نیوان سالانی (۱۹۲۰ - ۱۹۷۰)، وه کو پتویستیه ک له مهیدانی لیکۆلینه وه ی ئه ده بی کوردیدا.

گرتی توێژینه وه که: که می به شیک له و رۆژنامه و گۆڤارانه ی ئه م قوناغه و خراپ و سهختی رپنوسیان.

سنوری توێژینهوه که: سنوری توێژینهوه که مان له پڕۆی زهمه نه وه له نێوان ساڵانی (۱۹۲۰ - ۱۹۵۰) یه، له پڕۆی جوگرافیا شه وه رۆژنامه نویسی باشوری کوردستانه.

میتۆدی توێژینهوه که: له توێژینهوه که ماندا (میتۆدی وه سفی شیکاری) مان به کارهێناوه.

ناوهڕۆکی توێژینهوه که: له دوو به شدا ههولمانداوه بابه ته که بیهخهینهرو، به شی یه که م که به ناو نیشانی (چه مک و پیناسه ی تهنز و کورته یه ک له باره ی میژوی رۆژنامه نویسی باشوری کوردستان) ه، له دوو تهوهر پیکهاته، به شی دوهممان که بابه تی سه ره کی توێژینهوه که مانه به ناو نیشانی (جۆره کانی تهنز و ته نزی کۆمه لایه تی له رۆژنامه نویسی باشوری کوردستاندا) (۱۹۲۰ - ۱۹۵۰) یه، له دوو تهوهردا باسکردوه، به چهند ئه نجامیک و لیستی سه رچاوه کان کۆتاییمان به توێژینهوه که مان هیناوه.

به شی یه که م: چه مک و پیناسه ی تهنز و کورته یه ک له باره ی میژوی رۆژنامه نویسی باشوری کوردستان:

تهوهری یه که م: چه مک و زاراوه و پیناسه ی تهنز:

- چه مک و زاراوه ی تهنز له زمانی کوردیدا:

که باسی زاراوه ی تهنز ده کریت هینده به گوی ئاشنایه و به ربلاوه، هه مو که س لی تیده گات، به لام له پڕۆی ئه کادیمییه وه بابه ته که جیاوازه، بویه ئیمه ههولده دهین بۆ زیاتر شاره زابون به زاراوه ی تهنز فه ره هه نگه به ناو بانگه کانی زمانی کوردی و عه ره بی و فارسی و ئینگلیزی بپشکنین و بزاین له هه ر یه ک له و زمانانه چۆن باسکراوه و په هه نده واتایه کانیان له گرنگترین ئه و فه ره هه نگانه چیه.

۱- زاراوه ی تهنز له زمانی کوردیدا:

له رێگه ی فه ره هه نگه به ناو بانگه کانی زمانی کوردییه وه ههولده دهین بزاین په هه نده واتایه کانی زاراوه ی تهنز چین و چۆن باسی زاراوه ی تهنز کراوه.

له فه ره هه نگه هه نانه بۆرینه دا (تهوزه و حه نه ک و قسه ی گالته) (هه ژار: ۱۳۶۹ ه. ش: ۱۷۰) به رانه بر به زاراوه ی (تهنز) به کارهاتهوه.

له (فه ره هه نگه دانشگای کوردستان) دا به رانه بر زاراوه ی (تهنز) (تهوز و حه نه ک، ئه وه ی لایه نگه لی ناراست، نه گونجاو یان نا په وای دیارده یه ک به شیوه ی گالته وه گه پ ده نویتی، بۆنمونه وتاری تهنز، نمایشی تهنز) (ماجد مه ردۆخ رۆحانی: ۱۳۸۸ ه. ش: ۹۳۸) باسکراوه.

عه لی نانه وازاده له (فه ره هه نگه هه رمان) دا ده رباره ی زاراوه ی تهنز ده لیت: (جۆره چیروک و داستانیکی کورته که به شیوه یه کی پیکه نیی باسی مه سه له ی سیاس ی و کۆمه لایه تی ده کا) (عه لی نانه وازاده: ۲۰۰۵: ۴۲۳).

له (فه ره هه نگه خال) دا زاراوه ی (تهنز) نه هاته وه، به لام ئه گه ر وشه ی (تهوزه) و (حه نه ک) که له فه ره هه نگه هه نانه بۆرینه و دانشگای کوردستان بۆ واتای تهنز به کارهاتون بکه ین به پیوانه، ده بیت بلتین که وشه ی (تهوزه و حه نه ک) ی به م شیوه یه به کارهیناوه: (تهوزه و تهوزه پیکردن، به واتای گالته و گالته پیکردن) (شیخ محمدي خال: ۲۰۰۵: ۱۱۳) یان (حه نه ک) و اتا: (گالته وه گه پ) (هه مان سه رچاوه : ۱۵۲).

۲- زاراوه ی تهنز له زمانی فارسیدا:

زاراوه ی تهنز له زمانی فارسیدا به (طنز) ده نو سريت و له فه ره هه نگه فارسییه به ناو بانگه کان باسی کراوه. هه رچه نده زاراوه که له بنه رته دا زاراوه یه کی عه ره بییه و له فه ره هه نگه عه ره بییه کاندایه واتای گالته و گالته پیکردن هاته وه، به لام له فارسیدا له گه ل وه رگرتن و گواسته وه ی زاراوه که بۆ ناو زمانی فارسی، سه ره رای و اتا بنه رته یه که ی خوی، واتاکانی فراوتر کراوه و واتای جیاوازی پێ به خشاوه، بۆ ئه م مه به سه ته و بۆ ده رخستی راستی ئه و بابه ته گه راوینه وه بۆ فه ره هه نگه گرنگ و به ناو بانگه کانی زمانی فارسی، بۆنمونه له فه ره هه نگه (دهخدا) دا (علی اکبری دهخدا) به م جۆره باسی کردوه: (به که سیک

پیکه‌نین، تانه و تهوس دان له‌که‌سیک، ده‌رخستی که‌موکوری، ناو و ناتوره لێنان، قسه‌کردنی به‌توئکل و هیمادار(علی اکبر دهخدا: ۱۳۷۷ه.ش.: ۱۵۵۳۱)

له‌فه‌ره‌نگی (سوخن) دا زاراه‌ی (ته‌نز) به‌م شیوه‌یه‌ باسکراوه: (شیوه‌یه‌کی ده‌رب‌ری ئه‌ده‌بییه، جا چی شیعر بی‌ت یان په‌خشان، که‌تیدا نه‌نگی تاک یان کۆمه‌ل به‌شیوه‌ی گالته‌جاری ده‌رده‌برد‌یت، مه‌به‌ست لێ چاک‌کردنی ره‌فتاری مرۆفه، واتای زاراه‌که‌ش بریتیه‌یه‌ له: قسه‌یه‌کی تانه‌ ئامیز، سه‌رز نه‌شت‌کردن و قسه‌یه‌کی گالته‌جارانه‌) (د.حسن انوری: ۱۳۸۱ه.ش.: ۴۹۰۵).

له‌فه‌ره‌نگی (معین) دا زاراه‌ی (ته‌نز) به‌ (پیکه‌نین، تانه‌لێدان، سه‌رز نه‌شت‌کردن، گالته‌ پیکردن، تانه‌ و سه‌رز نه‌شت باسکراوه. (معین: ۱۳۸۶ه.ش.: ۱۰۳۱).

۳- زاراه‌ی ته‌نز له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا:

پیشه‌ی زاراه‌ی ته‌نز بۆ زمانی عه‌ره‌بی ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ که‌ به‌ رێنوسی (طنز) ده‌نوس‌یت، هه‌ر له‌و رێگه‌یه‌ شه‌وه‌ رو‌یشتوه‌ بۆ زمانه‌کانی تری وه‌کو زمانی فارسی و له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا بۆ زاراه‌ی ته‌نز چهند زاراه‌یه‌ک به‌کار دێن، هه‌روه‌کو ته‌و زاراوانه‌ له‌ فه‌ره‌نگه‌ دیاره‌کانی زمانی عه‌ره‌بیدا ئاماژه‌یان بۆکراوه:

له‌فه‌ره‌نگی (لاروس) دا زاراه‌ی ته‌نز به‌م شیوه‌یه‌ هاتوه‌: (طنز- طنز: سخر به‌ وأسمعه‌ مایثیره‌ طنز- طنز: واتا: گالته‌ی پیکرد و شتیکی به‌گویدا دا که‌پێ ناخۆش بی‌ت. (د.خلیل الجر: ۱۹۷۳: ۷۹۳). هه‌روه‌ها له‌ فه‌ره‌نگی (لسان العرب) یشدا، (ابن منظور) ده‌رباره‌ی زاراه‌ی ته‌نز ده‌لێت: (طنز- یطنز- طنز: کلمه‌ باسته‌زاء، فهو طنز. قال: الجوهری أظنه‌ مولدا او معربا. والطنز: السخریه‌. طنز- یطنز- طنز: (گالته‌ی کرد- گالته‌ ده‌کات- گالته‌ کردن): وشه‌ی گالته‌ پیکردنه، که‌سیکی زۆر گالته‌ پیکه‌ره، (جوهری) ده‌لێت: پیم وایه‌ ئهم وشه‌یه‌ داهینراوه‌ له‌وشه‌ی تروه‌ یاخود به‌عه‌ره‌بی کراوه. والطنز: گالته‌ پیکرن. هؤلاء قوم مدنفه‌ ودناق ومطنزه‌ اذا كانوا لآخر فیه‌م هینه‌ انفسهم علیهم. ئهم قه‌ومه‌ تانه‌ لیدهرن به‌دوای شتی ورد و بچوکدا ده‌گه‌ڕێن و به‌جۆریکی گالته‌ پیکه‌رن که‌هیچ خێریان تیدا نه‌بی‌ت و خۆیان بۆ نرخ (سوک) بکه‌ن. (ابن منظور: ۲۰۰۵: ۱۵۰، ۱۴۹).

هه‌روه‌ک له‌ فه‌ره‌نگی (مختار الصحاح) دا به‌م شیوه‌یه‌ باسی زاراه‌ی ته‌نز کراوه: (مختار الصحاح: طنز- (الطنز): السخریه‌، وبابه: (نصر) فهو طنز بالتشديد، وأظنه‌ مولدا او معربا. طنز- (الطنز): گالته‌ پیکرن، له‌سه‌ر وه‌زنی (نصر) هیه‌ پیم وایه‌ ئهم وشه‌یه‌ داهینراوه‌ له‌وشه‌ی تروه‌ یاخود به‌عه‌ره‌بی کراوه. (د.ایمن عبدالرزاق الشوا: ۲۰۱۰: ۲۷۸).

به‌گشتی زاراه‌ی ته‌نز له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا هه‌روه‌ک له‌ رێگه‌ی فه‌ره‌نگه‌ دیاره‌کانیه‌وه‌ خستمانه‌رو، واتاکه‌ی هه‌ر له‌م چوارچۆیه‌ ده‌سه‌رێته‌وه‌ که‌ به‌واتای گالته‌ پیکردن و گالته‌ پیکرانیکی ره‌خنه‌ ئامیزدیت، به‌لام ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رنجه‌ ئه‌و راپه‌ جیاوازه‌ی (جه‌وه‌ری) یه‌ که‌ له‌ فه‌ره‌نگی (لسان العرب) و (صحاح) دا، ده‌رباره‌ی زاراه‌ی ته‌نز هاتوه‌، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ که‌ پێی وایه‌ زاراه‌که‌ له‌بنه‌ره‌تا زاراه‌یه‌کی (داهینراو و به‌عه‌ره‌بی) کراوه، به‌بی ئه‌وه‌ی هیچ به‌لگه‌یه‌ک بخاته‌رو و ناوی هیچ سه‌رچاوه‌یه‌ک به‌پێنیت، ئه‌مه‌ش له‌کاتیکدا یه‌ که‌ فارسه‌کانیش هه‌روه‌ک له‌ فه‌ره‌نگه‌ فارسییه‌کانیش خستمانه‌رو، پێیان وایه‌ که‌ زاراه‌که‌ عه‌ره‌بییه‌ و له‌ زمانی عه‌ره‌بییه‌وه‌ هاتۆته‌ ناو زمانی فارسی، ئیمه‌یش وه‌کو کورد هه‌مان بیر و بۆچونمان هه‌یه‌. به‌لام ئه‌وه‌ی که‌ گرنگه‌ لێره‌ ئاماژه‌ی بۆ بکه‌ین ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و زاراه‌یه‌ له‌ ناوه‌نده‌ ئه‌کادیمییه‌کانی عه‌ره‌ب و سه‌نته‌ره‌کانی توێژینه‌وه‌ له‌ ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بیی زۆر به‌کارنایات و زاراه‌ی (السخریه‌) زیاتر له‌جیاتی به‌کار دیت، زاراه‌ی (السخریه‌) ییش به‌گشتی له‌ فه‌ره‌نگه‌ عه‌ره‌بییه‌کان به‌م شیوه‌یه‌ به‌کارهاتوه‌:

ئه گهر سه رهتا قورئانی پیرۆز وه کو نمونه وه ربگرین، خوی گه وه له قورئاندا ده فره مویت (یا ائها الذین آمنوا لا یسخرن قوم من قوم) (قورئانی پیرۆز: سورة الحجرات: آیه (۱۱)). واتا (ئهی گه لی خاوهن باوه ران با هیندیکتان گالته به هیندیکتان نه کهن) (قورئانی پیرۆز: وهه ژار: ۱۳۷۹ هـ. ش: ۵۱۶)، ههروه کو دیاره وشه ی (یسخرن) له ئایه ته که دا به واتای گالته پیکردن هاتهو. له چه ندان شوئی تری قورئانی پیرۆز بو هه مان مه به ست و مانا هاتهو.

ههروه ها له فرهه نگی (المنجد فی اللغة) دا به م و اتایانه هاتهو: (سخر، سخریا و سخر و سخریا و سخریا و سخره)، واتا کارئیک پئ سپارد به بی کرئ و به زور ناچار و زه لیلی کرد. سخر، سخر و سخر و سخر و سخر و مسخر به: واتا گالته ی پیکرد، تو ده لئی من گالته ناکه م و ته نها حق ده لیم. السخره: که سیک که گالته به خه لکی ده کات. السخر و السخري و السخریه: ناوئیکه له وشه ی (سخر) وه هاتهو (لویس معلوف: ۲۰۰۲: ۳۲۵)

۴- زاراهوی ته نز له زمانی ئینگلیزیدا:

ده رباره ی زاراهوی ته نز له زمانی ئینگلیزیدا زاراهوی (satire) یان بو به کاره پناوه که (به رانه بر زاراهوی (Satira) و (Satira) ی لاتینییه و به واتای ده فریک له میوه دیت که کاتی خوی پیشکه شی خودای جوتیارانیان کردوه، ریشه که ی بو زمانی یونانی ده گه رته وه و ئیستا له زمانه ئه وروپییه کاند به کار دیت). (حسن جوادی: ۱۴۰۰ هـ. ش: ۱۳). بویه پیویسته بزانی که زاراهوی (satire) له زمانی ئینگلیزی و له فرهه نگی ده و له مه ند و گه وه کانی ئه م زمانه دا به واتای چی دیت؟ و چون و اتا کانی لیکدراوه ته وه، بو ئه م مه به سته ش گه راوینه وه بو فرهه نگی (Cambridge) و (Longman) و (Oxford) دا به م شیوه یه باسیان کردوه:

له فرهه نگی (Cambridge) دا زاراهوی (satire) (بریتییه له شیوازیکی ره خه گرتی گالته ئامیز له خه لک، یان یروکه یه که که مه به ست لی نیشاندانی هه له و که موکورتیه کانه). (Cambridge dictionary: 2000: 756). له فرهه نگی (Longman) دا (satire) یشدا (جوړئیک ره خه گرتنه له کو مه ل یان سیسته میک به شیوازی پیکه نیناوی مه به ستدار، بو پیشاندانی که موکورتیه کان) (Longman dictionary: 2009: 1547) فرهه نگی (Oxford) یش زاراهوی (satire) ی و باسکردوه که (رئگه یه کی ره خه گرتنه له که سیک، یان یروکه یه که یان دامه زراوه یه که به شیوه ی گالته ئامیز، به مه به ستی ده رخستی هه له و که موکورتیه کان یان). (Oxford dictionary: 2010: 1356).

- پیناسه ی ته نز:

ته نز یه کیکه له بواره گزنگه کانی دنیای ئه ده بیات و لیکۆلینه وه ی ئه ده بی، هه ر بویه سه یرنیه که به م قه باره یه جی سه رنجی نوسه ران و شاعیران و ره خه گران بوه، هه رچه نه ده کو ده نگییه ک نییه بو پیناسه ی ته نز له نیناواندا، به لام هه ریه که وه به پئی تیگه یشتن و پسپۆری خوی لی دواوه و پیناسه ی کردوه، لیره دا چه ند نمونه یه ک ده خه ینه رو:

(جوئانان سویف (Jonathan Swift) ده لیت: ته نز جوړه ئاوینه یه که که بینر به گشتی هه موکه سیکی تیداده بیخی، خوی نه بی و هه ربویه ش له دنیا دا به م شیوازه پیشوازی لیده کریت و که م که س ده ره نجینیت، ته نز له باشرین شیوازا جوړئیکه له پاسه وانی ره وشت و ئه خلاق چاکه کارانی که که وتونه ته به رانه بر خراپه کاران ئارام ده کاته وه و هه ولده دات چاکه کاران له سه ر رینگای راست به یلئته وه، به لام که م و هه یه و به ده گمه ن خراپه کاران ده هیئته سه ر رینگای راست (آرتور پلارد: ۱۳۹۸ هـ. ش: ۵).

(یان جاک) ده‌لێت: (ساتیرا زاده‌ی غه‌ریزه‌ی گازه‌نده‌یه، گازه‌نده‌یه‌ک که بۆ هونه‌ر گۆردراوه). (د.جه‌بار ئه‌حمده‌د حسێن: ۲۰۱۱: ۴۶). واته‌ ته‌نز بریتیه‌یه له‌ هه‌ستی ره‌خنه‌ی و گازه‌نده‌یه که به‌شیوازیکی سروشتی له‌ ناخی مرۆڤه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتوه‌، به‌لام مه‌رجی سه‌ره‌کی ئه‌و هه‌سته‌یه‌یه بریتیه‌یه له‌ ده‌ربیرینی به‌شیوازیکی هونه‌ری، که‌واته‌ هه‌رچی توانای ره‌خنه‌گرتنی هه‌بێت، نابێت به‌ نوسه‌ری ته‌نز، یان ته‌زنوس، ئه‌گه‌ر توانای دارشتن و ده‌ربیرینی ئه‌و ره‌خنه‌یه‌ی نه‌بێت به‌شیوازیکی هونه‌ری.

مارتن ستیفن (Martin Stephen) ده‌لێت: ته‌نز بریتیه‌یه له‌ پێکه‌نین به‌ که‌موکورییه‌کان و که‌مزه‌یی یان لاوازییه‌کانی مرۆڤ. ده‌کریت شیوازی ته‌نز ساده‌ و چێژه‌خشی بێت، یان توند و تیژ و تالیبێت له‌ ده‌رخستنی هه‌له‌کانی مرۆڤ (Martin Stephen:1984:30).

له‌ پێناسه‌یه‌کی ترده‌ ته‌نز به‌وه‌ پێناسه‌کراوه‌ که‌ شیوازیکی نوسینه‌ که‌ تێیدا گالته‌ به‌ هه‌لسوکه‌وتیکی چه‌واشه‌کاری کۆمه‌لایه‌تی یان خراپه‌ و هه‌له‌کانی مرۆڤ ده‌کریت. ته‌زنوس گالته‌ به‌ تاکه‌ چه‌واشه‌کار و لاده‌ره‌کان و که‌مزه‌یی کۆمه‌لگا ده‌کات و ئامانج لێی راستکردنه‌وه‌ و چاککردنه‌ (John peck & martin Coyle: 2002: 170).

(جاحظ) له‌باره‌ی ته‌نزه‌وه‌ ده‌لێت: ئه‌گه‌ر خه‌لک بیانیه‌وت هه‌میشه‌ له‌ پله‌یه‌کی به‌رز و بارێکی جیدیادین و به‌ شیوازیکی به‌هێز قسه‌ بکه‌ن، کاری ئه‌وان به‌هوده‌یه‌، چونکه‌ هه‌ر قسه‌یه‌ و شوێن و کاتی خۆی هه‌یه‌، هیزی پێکه‌نین به‌لام له‌جیه‌ی خۆی هیه‌چی له‌ هیز و کاریگه‌ری گریان له‌ جیه‌ و کاتی خۆی که‌مترنیه‌ (د.نصرالله شاملی: ۱۳۷۸ ه. ش. ۱۴۷)، لێرده‌ا جاحظ باس له‌ پێکه‌نین و هیزه‌که‌ی وه‌کو زه‌قترین تایبه‌تمه‌ندی ته‌نز باسده‌کات.

(یحی آرینپور) ده‌لێت: (ته‌زنوسی بالاترین پله‌ی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بیه‌، به‌مه‌رجیک روداو و که‌سیه‌تیه‌کان نه‌شیوێنێن) (د.یحی آرینپور: ۱۳۷۲: ۳۶). واته‌ بۆئه‌وه‌ی بابه‌تی ته‌نز وه‌کو بابه‌تیکی ریالیستی و واقیعه‌گه‌رایانه‌ په‌یامه‌که‌ی به‌ته‌واوی بگاته‌ جێی خۆی، نابێت که‌سایه‌تی و روداوه‌کانی له‌ سیفه‌ت و تایبه‌تمه‌ندی سه‌ره‌کی خۆیان دابمالرێن.

(د.شیرکو عبدالله) ده‌لێت: ته‌نز وتنی تالییه‌کانه‌ به‌ زمانێکی شیرین، ته‌نز ئاوێنه‌یه‌که‌ هه‌مو که‌سیکی تێدا ده‌بینی ته‌نیا خۆت نه‌بێت، ته‌نز ده‌یه‌وت هه‌رچی که‌موکوری و خراپه‌کاری ناو کۆمه‌لگایه‌ پێشان بدات، به‌وتیه‌ و نوسین، له‌رێگه‌ی پێکه‌نینه‌وه‌ (گۆران عبدالله: ۲۰۱۵: ۱۳)، له‌م پێناسه‌یه‌دا کاریگه‌ری ته‌واوی پێناسه‌که‌ی (جۆناثان سویف Jonathan Swift) به‌رچاوده‌که‌وت که‌ پیشتر ئاماژه‌مان بۆکردوه‌. به‌تایبه‌تی له‌و بره‌گه‌یه‌دا که‌ ده‌لێت: (ته‌نز ئاوێنه‌یه‌که‌ هه‌مو که‌سیکی تێدا ده‌بینی ته‌نیا خۆت نه‌بێت).

(حه‌مه‌سه‌عید هه‌سه‌ن) یش ده‌باره‌ی ته‌نز ده‌لێت: (کاریکاتیره‌ به‌ وشه‌ و باس له‌ به‌دیه‌وتاری ده‌کات و پوناکی ده‌خاته‌ سه‌ر پێوه‌ندیه‌ نه‌گونجاوه‌کان. له‌بنه‌رته‌دا فۆرمێکی ئه‌ده‌بی لاتینییه‌ به‌ نێوه‌رۆکی جیاواز که‌ ده‌شیت بریتی بێت له‌ فه‌لسه‌فه‌ی مۆرال، سه‌فه‌نامه‌، یان گیرانه‌وه‌ی ژیا‌نامه‌ی که‌سانی ناودار به‌شیوه‌ی گالته‌جاری. له‌ فۆرمێکی ئه‌ده‌بیدا به‌شیوازیکی گالته‌جاریانه‌ی بریندارکه‌ر، ره‌خنه‌ له‌ دیارده‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌یه‌کان و که‌سایه‌تیه‌ سیاسی و کلتورییه‌کان ده‌گریت) (حه‌مه‌سه‌عید حسن: ۲۰۱۱: ۵).

له‌ ته‌نزی ره‌سه‌ندا ئامانجی سه‌ره‌کی بریتیه‌یه‌ له‌ چاککردنی که‌موکورتیه‌یه‌کان، له‌رێگه‌ی ده‌رخستنیانه‌وه‌، بۆ گه‌یشتن به‌و ئامانجه‌ش ئاسایه‌یه‌ که‌ ته‌زنوس زیاده‌رۆپی له‌ گه‌وره‌کردن و بچوککردنه‌وه‌ی بابه‌ته‌کاندا بکات (د.محمد حکیم آذر).

١٣٩٤ هـ.ش: ١٠٢) هه‌ربۆیه ته‌نز زیاتر وه‌کو مه‌یدان و سه‌کۆیه‌کی نمایشکردنی ئه‌و دژیه‌کییه‌ی له‌نیوان ئه‌و واقعیه‌ی که هه‌یه و ئه‌و واقعیه‌ی که پهیوسته‌هه‌بێت، ده‌بێت (جواد ده‌قانیان: ١٣٨٦ هـ.ش: ٧٦)

ته‌وه‌ری دوهم: میژوی رۆژنامه‌نوسی کوردی:

میژوی رۆژنامه‌نوسی له‌ جیهاندا و له‌نیو گهلانی دنیا دا جیاوازه، هه‌ندیکیان میژوه‌که‌ی هه‌نده کۆنه میژوونوسان ده‌یگه‌رێنه‌وه بۆ پێش سه‌ره‌ه‌لدانی چاپخانه، له‌وانه چینییه‌کان و میسریه‌کۆنه‌کان، به‌لام به‌گشتی و وه‌کو بابته‌تیکێ سه‌ربه‌خۆ میژوه‌که‌ی بۆدوای دۆزینه‌وه‌ی چاپ ده‌گه‌رێته‌وه، لێره‌شه‌وه میژوه‌که‌ی له‌نیو میله‌لتانی پێشکه‌وتو کۆنتره‌ وه‌ک له‌ میله‌لتان تر.

بابته‌ته‌که‌ی ئێمه میژوی رۆژنامه‌نوسی کوردیه، بۆیه سه‌ره‌تای ئه‌و میژوه و یه‌که‌مین رۆژنامه‌ی کوردی (رۆژنامه‌ی کوردستان) بوه، که له ٢٢ ی نیسانی ساڵی ١٨٩٨ دا له قاهیره له‌لایه‌ن (مقداد مه‌دحه‌د به‌گ) نه‌وه‌ی به‌درخان پاشاوه ده‌رکراوه، پاشان له‌لایه‌ن عه‌بدولرهمان به‌گی براهیه‌وه ده‌رچوه (حه‌مه‌ سالج فه‌ره‌ادی: ١٩٨٨: ١٥، ١٤). له‌گه‌ڵ سه‌رکه‌وتنی شۆرش (١٩٠٨) ی تورکیا به‌هاریکی کورت له‌ژیانی کورد دا ده‌ستی پێکرد. بۆیه‌که‌م جار میژوی کورد چه‌ند کۆمه‌ڵ و ده‌زگایه‌کی روناکییری و سیاسیی به‌خۆیه‌وه بینی، پایزی ساڵی ١٩٠٨، واته‌ یه‌که‌سه‌ر دوای سه‌رکه‌وتنی شۆرش ناوبرا، (ئه‌مین عالی به‌درخان و شه‌ریف پاشا و شیخ عبدالقادی شه‌مزیی ژماره‌یه‌ک سه‌رداری تری ناسراو کۆمه‌له‌ی (ته‌عالی و ته‌ره‌ق کوردستان) یان دامه‌زراند و (کورد و ته‌عاون و ته‌ره‌قی غه‌ته‌سی) یان ب‌لاوکرده‌وه. (د. که‌مال مه‌زه‌هر: ١٩٧٨: ٧٣).

پاشان قوتابیانی کوردی ئه‌سته‌نبو‌ل (جقاتی هه‌یقی) یان دامه‌زراند و ده‌ستیان کرد به‌ ب‌لاوکرده‌وه‌ی گۆفاری (رۆژی کورد) و یه‌که‌م ژماره‌یان له ١٩ ی حوزه‌یرانی ساڵی (١٩١٣) ب‌لاوکرده‌وه (عبدالله زه‌نگه‌نه: ١٩: ٢٠٠٥)، هه‌ر له‌و ماوه‌یه (گۆفاریک ده‌رچو به‌ناوی گۆفاری (یه‌کبون). (د. که‌مال مه‌زه‌هر: ١٩٧٨: ٧٤). (کورد و ته‌عاون و ته‌ره‌قی غه‌ته‌سی) ناوه‌روکی بابته‌ته‌کانی بۆ مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وه‌یی و زمان و ژبانی روناکییری و فۆلکلۆری کوردی و ئه‌وه‌جو‌ره‌ باسانه‌ ته‌رخانکردبو، ئه‌مه‌ له‌ گۆفاری (رۆژی کورد) و (یه‌کبون) یه‌دا به‌هه‌مان شیوه‌ رهنگی‌دا بو‌وه (هه‌مان سه‌رچاوه: ٧٣) ئه‌مه‌ سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که له ئه‌سته‌نبو‌ل چه‌ندان رۆژنامه و گۆفاری تری وه‌کو: (کوردستان (ئه‌سته‌نبو‌ل ١٩٠٨)، رۆژی کورد و هه‌تاوی کورد له ئه‌سته‌نبو‌ل ده‌رده‌چون (نه‌وشیروان مه‌سته‌فا ئه‌مین: ٢٣: ٢٠١٣ - ٢٤)

پاشان رۆژنامه‌نوسی کوردی له‌ باشوری کوردستان ده‌ستی پێکرد و یه‌که‌م گۆفاریش له به‌غدا، له‌لایه‌ن جه‌ماله‌دین بابانه‌وه به‌ناوی (بانگی کوردستان) ده‌رچو، یه‌که‌م ژماره‌ی له ٨ ی شوباتی ساڵی ١٩١٤ به‌ دو‌زمانی کوردی و تورکی ده‌رچو، گۆفاریکی ئه‌ده‌بی بو، هه‌ر پا‌زده‌ رۆژ جارێک ده‌رده‌چو، به‌لام له‌پا‌ل بابته‌ته‌ ده‌بییه‌کاندا بایه‌خی به‌ بابته‌تی ئایینی و رۆشنییری گشتیی و کشتوکالی و میژویشدا وه‌ (فاروق عه‌لی عومه‌ر: ٧٠: ٢٠٠١). ئینجا میسۆنی‌ره‌کان یه‌که‌م هه‌نگاویان له مه‌یدانی رۆنامه‌نوسی کوردی له رۆژه‌لاتی کوردستان نا، وه‌ک مینۆرسکی باس ده‌کات، میسۆنی‌ره‌ پ‌رۆتستانته‌کان له ساب‌لاغ (مه‌هاباد) به‌یاریده‌ی ئه‌لمانیه‌کان گۆفاریکی بچوکیان به‌ناوی (کوردستان) وه‌ ده‌رکردوه که وتارو بابته‌تی فۆلکلۆری کوردی ب‌لاوکرده‌وته‌وه و ده‌لیت: ژماره‌ یه‌کی له نیسانی ساڵی ١٩١٤ ده‌رچوه. (د. که‌مال مه‌زه‌هر: ١٩٧٨: ٧٨).

پاشان رۆژنامه‌یه‌کی هه‌فته‌انه له‌ژێر چاودێری و به‌سه‌ره‌رشتی ئیسماعیل ئاغای شکاک (سمکۆ) به‌ناوی (رۆژی کورد و شه‌وی عه‌جه‌م) - که‌هه‌ر به‌ناوه‌که‌یدا دیاره رۆژنامه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی بوه- دو‌تر ناوه‌که‌ی گۆر‌دا بۆ رۆژی کورد و پاشانی‌ش هه‌ر به‌ناوی (کورد) ده‌رده‌چو، میژوی ده‌رچو ئه‌م رۆژنامه‌یه‌ بۆ راسته‌وخۆی دوای جه‌نگی جیهانی و سه‌رده‌می حوکی (سمکۆ) ده‌گه‌رێته‌وه، رۆژنامه‌که‌ به‌ زمانی فارسی و کوردی ده‌رچوه (محمد تمدن: ١٣٥٠ هـ.ش: ٣٧١).

دوای ئەو رۆژنامە یە رۆژنامە گەری کوردی لە رۆژھەلات بەرەو کۆری رۆیشتووە تاکو سەردەمی کۆمەڵە ئیکتاف و کۆماری کوردستان لە مەهاباد، ئینجا کۆمەڵێک رۆژنامە و گۆڤار دەرچون، لە نمونە (گۆڤاری نیشتمان، گۆڤاری کوردستان، رۆژنامە کوردستان، گۆڤاری ھەڵاڵە و چەندان رۆژنامە و گۆڤاری دیکە) کە ئەو ماوە یە بەھۆی زۆری ئەو رۆژنامە و گۆڤارانە دەتوانین بە سەردەمی پێشنگداری رۆژنامە نوسی کوردی دابنێن.

پاشان ((تیکەشتنی راستی) کە لە ساڵی (١٩١٨) لە بەغدا لە لایەن ئینگلیزەو دەردەچو، کە ژمارەکانی دەخوێتەو ھەست بە نوسی دو کەسی جیاواز دەکەیت، یەکیکیان بۆ کورد سوتاوە کە لەو دەچیت شوکری فەزلی بێت، دوھمیشیان وەکو ئینگلیزێکی دلسۆز و پوناکیڕێکی ئەوروپای دەنوسی کە ئەویش مێجەرسۆنە (د. کەمال مەزھەر: ١٩٧٨: ١٠٨). ھەر وەھا لە ئەستەنبۆل گۆڤاری (ژین) لە ساڵی (١٩١٨ - ١٩١٩) دەرچو، رۆژنامە کوردستان لە (١٩١٩ - ١٩٢٠) یش لە ئەستەنبۆل دەرچو. (نەوشیروان مستەفا ئەمین: ١٥٥: ٢٠١٣).

ئینجا کۆمەڵێک رۆژنامە لە شاری سلێمانی دەرچون، لەوانە: پێشکەوتن (پیشکوتن) ژمارە ١ ی لە ٢٩ نیسانی (١٩٢٠) دەرچو. بانگی کوردستان (بانک کوردستان) لە ٢ ی ئابی ساڵی (١٩٢٢) یە کەم ژمارە ی دەرچو. رۆژی کوردستان (روژ کوردستان): لە ١٥ ی تشرینی دوھمی ساڵی (١٩٢٢) ژمارە یەکی لێ دەرچو. بانگی حەق (بانک حەق): دوای ئەو ی شێخ مەحمود چاپخانە کە ی لە ئەشکەوتی جاسەنە لە ناوچە ی سورداس دامەزراند، یە کەم ژمارە ی لە ٨ ی مارتی (١٩٢٣) لێ دەرچو، ئومیدی ئیستقلال: دوای کشانەو ی ئینگلیز و گەرانەو ی دەسلەلاتی شێخ مەحمود بۆ سلێمانی، یە کەم ژمارە ی لە ٢٠ ی ئەیلولی (١٩٢٣) لێ دەرچو (فاروق عەلی عومەر: ٢٠٠١: ٨٠ - ٩٩)، ژیانەو: یە کەم ژمارە ی لە ١٨ ی ئابی (١٩٢٤) دەرچو، ژیان: ژمارە ١ ی لە ٢١ ی کانونی دوھمی (١٩٢٦) دەرچو، درێژە پیدەری (ژیانەو) بو، زبان: ژمارە یەکی لە ١١ ی ئەیلولی (١٩٣٧) دەرچو، ئەم رۆژنامە یە لە لایەن شارەو نییەو بۆ بەربەرەکانیکردنی رۆژنامە ی (ژیان) ی پیرەمێرد دەرکراو، زانستی: گۆڤاری زانستی و ئەدەبی و ھونەری و میژوی و ئابوری بو، ژمارە یەکی لە ٢٥ ی شوباتی ١٩٣٨ دەرچو (نەوشیروان مستەفا ئەمین: ٢٠١٣: ١٥٥). دیاری کوردستان: ژمارە یەکی لە ١١ ی مارتی ١٩٢٥ لە بەغدا دەرچو (نەوشیروان مستەفا ئەمین- رەفیق سەلح: ٢٠٠١: ٥). ھەر لە بەغدا چەندان بۆلۆکراو ی کوردی بۆلۆکرانەو، لەوانە (پەژە (١٩٢٧)) (ممتاز حەیدەری: ١٩٨٥: ٢٩)، (یادگاری لاوان (١٩٣٣)) و دیاری لاوان (١٩٣٤)) (غەفور سەلح کەریم: دیاری لاوان و یادگاری لاوان: ٢٧، ٤٠)

لە رەواندزیش (حسین حوزنی موکریانی و گیو موکریانی) گۆڤاری (زاری کرمانجی) یان دەرکردو، یە کەم ژمارە ی لە ٢٥ ی مایسی ساڵی ١٩٢٦ دەرچو (د. کوردستان موکریانی: ٢٠٠٢: ٣) کەرکوک: لە لایەن (وەجدی ئەفەندی) وە لە کەرکوک ژمارە یەکی لە ١٢ ی تشرینی یە کەمی ١٩٢٦ دەرچو. (ئەحمەد تاقانە: ٢٠٠٧: ٨).

روناکی: یە کەم گۆڤاری کوردی شاری ھەولێر، لە ٢٤ ی ١٠ ساڵی ١٩٣٥ یە کەم ژمارە ی لێ دەرچو. (د. کوردستان موکریانی: ٢٠٠١: ٣)

گۆڤاری ھاوار: لە لایەن میر جەلادەت بەدرخانەو کە سەرۆکی کۆمەڵە ی خۆبیون بو دەرچو، ژمارە ١ یشی لە ١٥ ی ٥ ی ١٩٣٢ دەرچو. سەرەرای ئەو بەدرخانەکان لە ماوە ی سەختی جەنگی جیھانی دوھم لە شۆرش رۆژنامە نوسی ھەر بەردەوامبو، سێ گۆڤاری دیکە یان دەرکردو، ئەوانیش: (رۆناھی) جەلادەت عالی بەدرخان مانگانە دەرکردو، یە کەم ژمارە ی لە ١ نیسانی ١٩٤٢ دەرچو، (رۆژا نو): د. کامەرانی عالی بەدرخان دەرکردو، ژمارە یەکی لە ١ ی مایسی ١٩٤٣ لە بەیرۆت دەرکردو، (ستێر): ئەویش ھەر لە لایە د. کامەرانی عالی بەدرخانەو دەرکراو و ژمارە یەکی لە ٦ ی کانونی یە کەمی ١٩٤٣ لە شام دەرچو. (نەوشیروان مستەفا ئەمین: ٢٠١٣: ١٥٥)

گۆڭفارى گەلاوئىز: يەككىبۇ لە بەناوبانگىر گۆڭفاره كوردىيەكانى سەردەمى خۆى كە خوئىندەوارىكى كوردى لەدەورى خۆى كۆكردبۆۋە، بەجۆرىك لەھەمو پارچەكانى كوردستانەو نو سەرانى كورد بابەتيان تىدابلأودە كوردنەو، نەوشىروان مستەفا ئەمىن بە قوتابخانەى رۆژنامەوانى ناوى دەبات، ئەدمۆنىزىش بە يەككىك لە گىرنگىر گۆڭفارهكانى رۆژھەلاتى ناوەرەستى ئەوكت ناوى دەبات. ئەم گۆڭفاره سەرەتاي بۆلۈپنەوئەى لە كانونى يەكەمى سالى ۱۹۳۹ دابوہ و ماوہى دە سال بەردەوامبوہ. (سدىق صالح: ۲۰۱۶: ۵)

گۆڭفارى دەنگى گىتى تازە: يەكەم خولى بەسەرپەرشتى توفىق وەھبى بەگ و سەرنوسەرەكەى حىيىن حوزنى موكرىانى بو، يەكەم ژمارەى لە لە تشرىنى يەكەمى ۱۹۴۳ دەچوہ (سدىق سالىح - رەفىق سالىح - عەبدولأ زەنگەنە: ۲۰۱۰: ۵). گۆڭفارى نزار: يەكەمىن گۆڭفارى سىياسى كوردى بو، بە دو زمانى عەرەبى و كوردى بابەتەكانى تىدابلأوكراونەو، يەكەم ژمارەى لە ۳۰ ۳ى ۱۹۴۸ دەچوہ، علاالدين سجادىي خاوەن ئىمتىياز و سەرنوسەرى بوہ (رەفىق سالىح - سدىق سالىح: ۲۰۰۰: ۳).

بەشى دوہم: جۆرەكانى تەنز و تەنزى كۆمەلەيەتى لە رۆژنامەنوسى باشورى كوردستاندا (۱۹۲۰-۱۹۵۰):
تەوہەرى يەكەم: جۆرەكانى تەنز:

بابەتى تەنز لە زۆر پەوہە پۆلئىن كراوہ، ھەندىك لەپرى تەكنىكەوہ پۆلئىيان كوردوہ، ھەندىك لەپرى پوخسارەوہ، ھەندىكىش لەپرى ناوہرۆكەوہ، ئەو شىوازەى كە ئىمە پۆلئىمان كوردوہ، لەپرى ناوہرۆكەوہ، بۆيە تەنز لەپرى ناوہرۆكەوہ دەكرىت بەچەند جۆرىك:

۱- تەنزى ئاينى (Religious Satire): جۆرىكە لە جۆرەكانى تەنز، دىن و مەزھەب بەدرىژاپى مېژو لەبەر ئەو سەنگ و پىزەى كە ھەبەو، لە رەخنەى توند بەدورىوہ، بەلام ھەندىك لەبەر ئەو دەمارگىرىيەى كە بۆ دىن ھەيانبوہ، وايانكردوہ كە زەمىنەى نوسىنى تەنز بۆ تەنزىنوسان برەخسىت. لەم جۆرە تەنزەدا شاعىر، يان نوسەر پشنتەستور بە يىروباوہرى دىنى و مەزھەبىي خۆى، يىر و باوہرى كەسانى تر بەشىوہى تەنز گالئە پىدەكات، پىداگرىي لەسەر راست و دروستى دىن و مەزھەبى خۆى دەكات (اكرم آلبوہ: ۱۳۹۱ھ. ش: ۶۵). پىشتەر لەبەرئەوہى كە پياوانى ئاينى وەكو مىراتگرى پىغەمبەران و پىرۆز سەيركارون، كەمتر رەخنەيان لىگىراوہ و بەتەنزەوہ باسيان كراوہ، بەلام دواتر وردە وردە ئەو دىدگايە گۆردرا، تەنزى ئاينى ھاتەناوہوہ، تەنزىنوس زياتر بابەتى جياوازي قسە و كردار دەخاتە ژىر زەرەبىن و تەزوىر و رىبابازى ھەمىشە بابەتى بەردەستى بون، بۆيە ھەمىشە مەلا و شىخ و سەيد و دەرويشەكان بابەتى سەرەكى تەنزى ئاينىن، ئەوان وەكو ئەوہى دژى ھەواو ھەوہسى مرقۇبن خۆ دەنوئىن و بەھانەيەكن بۆ تەنزىنوس كە بەبى ترس و دلەراوئى پىيان بلىت: كەچەل ئەگەر تىماركەرىيەت، تىمارى سەرى خۆى دەكات (آرتور پلارد: طنز: ۱۹).

۲- تەنزى فەلسەفى (Philosophical Satire): جۆرىكى دىكەيە لە جۆرەكانى تەنز، لەبەرئەتدا تەنزى فەلسەفى پىكەنىنى ئەو كەسانەيە بە دنيا و پوچىيەكانى و ئەوانەى بەتەواوئى لى تىگەيشتون و ئارەزويان ئەوہى كە بگەن بە كاملى، ئەمەش تەنزىك بەرھەم دىنىت كە لە جىھاننىنى و تىروانىن و يىروباوہرى ئاينى مرقۇفەوہ سەرچاوہى گرتوہ، نوسەرى ئەم جۆرە تەنزە ھەولەدەدات كە ئەندىشەى خۆى لە قالبى تەنزىنوسدا دەرىپىت تاكو بىر بە گوئىگر و خوئىنەر بەپىنىت و بىخاتە سەر يىروباوہرى خۆى (اكرم آلبوہ: ۱۳۹۱ھ. ش: ۶۵). ھەر بەم ھۆيەشەوہى كە دىن و فەلسەفە ھەمىشە بەرەيەككەوتىيان ھەبوہ لەگەل يەكتر، جا يان يەكترىان رەتكردۆتەوہ، يان يەكترىان قبولكردوہ و لەژىر سايەى ئەم يەكتر قبولكردنە فەلسەفەى دىن ھەيە.

تەنز و فەلسەفە بۆیە لەم جۆردا یەکانگیردەبن و تیکەلی یەک دەبن و تەنزی فەلسەفی دروست دەکەن، چونکە خالی لیکچوێن زۆر، بۆنموونە تەنزەنوس و فەیلەسوف هەردوکیان پەرخەنە گرانە بێردەکەنەو و دژی بیروباوەری باوی کوێرانە و ملکەچی بێ چەند و چوون، فەلسەفە و تەنز رەگێکیان لە سەرسامی و حەیرانییدا، ئەوانە یەک لەم دوو بوارەدا کار دەکەن، بێر و خەیاڵ لەوشتانە دەکەنەو کە جیاوازن لەو واقعە یەکە هەیه (جان موریل: ۱۳۹۲ ه.ش: ۲۰۹).

۳- تەنزی سیاسی (Political Satire): جۆرێکی دیار و بەربلای تەنزە و سیاسەت دەکاتە چەقی بابەت، ئەم جۆرە تەنزە لە گەڵ سیاسەتی باوی کۆمەڵ لە پەیوەندییدا، بەمەبەستی چاککردن و بەرەوپێشبردنی ئەو سیاسەتە، رەخنە دەگرێت. ئەم تەنزە هەندێک جار لە لایەن سەلمێکراوانەو و هەندێک جار لە لایەن دەسەڵتدارانەو دروست دەبێت، واتا هەر جۆرە تەنزی کە پەیوەست بێت بە حکومەت و دەسەڵاتەو، بە تەنزی سیاسی ئەژمار دەکرێت، جا چ پەیوەست بێت بە دژایەتیکردنی سیاسەتی دەسەڵتداران، یان بە پێچەوانەو بۆ قایمکردنی دەسەڵاتی سیاسی دەسەڵتدار لە کۆمەڵگادا و لەناو بردنی نەیارانی (اکرم آلبوێ: ۱۳۹۱ ه.ش: ۶۵).

لە تەنزدا بە گشتی و تەنزی سیاسی بە تاییبەتی، هەندێک جار تەنزەنوس بۆ ئەوەی لە سزای حاکمان و دەسەڵتداران دوربێت، دژ پەرخەنی خۆی لە قالی تەنزدا، لە سەر زاری شێت و دێوانەکان دەردەپێت، چونکە دەریارە شێتەکان دەگوترێت حەق و حیسابیان لە سەر هەلگیراوە و لە شەرع و قانون ئازادن و بە دەرن، بۆنموونە، ئەمە یە لە سەر (بالبول) باس دەکرێت (رخسارە جعفری: ۱۳۸۹: ۱۰۹). کەواتە ئەو تەنزە لە ژێر دوو ماسک و روپۆشدا، چونکە لە تاییبەتمەندییەکانی تەنز بۆخۆی بە گشتی بریتیە لەوەی کە ناپاستەوخۆیە و ماسکی هەیه، ئەمەش بێگومان بۆ خۆبەدورگرتنە لە سزای حاکم و دەسەڵتداران کە تەنزە کەیان لە بارەو دەنوسێت.

۴- تەنزی کۆمەڵایەتی (Social Satire): جۆرێکی دیکە یە لە جۆرەکانی تەنز و ئەو تەنزە یە کە بابەتی دابونەریت و کلتور و پەیوەندییە کۆمەڵایەتیەکان لە خۆدەگرێت، بەربلایترین جۆری تەنزە (مریم شاد محمدی: ۱۳۹۰ ه.ش: ۶۴) ھۆکاری بەربلای و زۆرییە کەشی لە چاو جۆرەکانی تر دەکرێت بۆ ئەوە بگەرێتەو کە بە گشتی تەنزی کە بۆ گشت کۆمەڵگایە و ئاماژە بۆ کەسێک یان لایەنێکی دیاریکراو ناکات و ئەوەش تەنزەنوسی دەستکراوە تر کردووە لە چاو جۆرەکانی تری تەنز.

تەنز بۆخۆی بابەتیکی تەواو کۆمەڵایەتیە، ئەوەتا فرۆید لە بیروبوچون و تیۆرەکانیدا لە بارە ی تەنزەو دەلێت: (تەنز کۆمەڵایەتیترین چالاکێ دەرونییە، ئەم جۆرە ئەدەبییە هەمیشە پێویستی بە کەسی سێمە کە درکی بکات و لێ تێبگات، چونکە هیچ کەس تەنز بۆخۆی ناونوسێت) (محمد رضا اصلانی: ۱۳۸۵ ه.ش: ۱۴۲).

تەنزی کۆمەڵایەتی ھۆکاریکە بۆ دەربڕینی مەبەستی ئاشکرا و شاراو و رێگایە کە بۆ دەربڕینی خەم و ناخۆشییەکانی ناو دڵ و پەردە هەڵماتین لە سەر کەموکورتییەکانی ناو کۆمەڵ و پەوشت و ئاکاری مرۆف و ناھەموارییەکانی دیاردە دزیوکانی کۆمەڵ، بە شێوەیە کە ھەموو ئەو ساتە بێنییە پێکەنین و پەرخەنی تەنز ئامێزیان ئاراستە بکەن، بۆ ئەوەی بە خۆداچونەو رۆبەدات، یان هەندێک جار بێر قەینەیان بوروژێنێت (د. ھیمداد حسی: ۲۰۱۰: ۲۲).

تەوەرە ی دوو: تەنزی کۆمەڵایەتی لە رۆژنامەنوسی باشوری کوردستاندا (۱۹۲۰ - ۱۹۵۰):

تەنزی کۆمەڵایەتی بە زۆری کاتێک دەنوسێت و بەربلای کە لیکتازانی کۆمەڵایەتی رۆدەدات و درزێکی گەورە لە نیوان دوو یان چەند چین و توێژێکی کۆمەڵ، بە تاییبەتی لە نیوان چینێک کە کۆن بێردەکاتەو، لە گەڵ چینێک کە دەکەوێتە

ژېكارىگه رې تەيار و تەوژمە ئايدىيۇلۇژىيە تازە كانەو، يەكەمىيان ھەولەدەدات دوھم و تازەكە بەمەسخەرە بگىرېت و گالتهى پېبكات، ئەمەش لەپىناوى مانەوھى خۆى وەكو خاوەنى كلتورىكى جېكەوتو و چەسپا، دوھمىشيان ھەولەدەدات لەرېگەى تەنەوھى يەكەم وەكو كۆمەلېك دابونەرىتى كۆن و رزىو و دواكەوتو و لەكاركەوتوى كۆمەل بەگالتهو و یتىابكات، لەپىناوى ئەوھى جى بە يەكەم لەقبكات و خۆى جىگىرىت و بېتە جىگەرەوھى، ئەوھىيان لە بەرھەمەینانى تەنەدات رېژەكەى زیاترە، چونكە ئەمە زیاتر لەبارى ھېرشكردندایە، مەبەستىيەتى كە گۆرانكارى بكات، بەلام حالەتى يەكەم لە بەرگىرىکردن و مانەوھەدایە، وەك دەلېن: دەستى بەكلاوى خۆیەوھە گرتو، با نەبیات، ئەمەش لەبەنەرەتدا لەوھەوھە ھاتوھە كە خودى(تەنەز ھەولې چاكسازى دەدات، دەیەوئیت ئەو بارودۇخەى كە ھەیە و پى وایە خواروخیچ و نادروستە، چاكتر بكات، ئەو بارودۇخەى كە ھەشە، پەیوھەندى راستەوخۆى بە دابونەرىت و كەلتورەوھە ھەیە. تەنەزى كۆمەلایەتیش بۆخۆى یاخییە لە دابونەرىت و كەلتور، یان لەوھەش زیاتر دەتوانین بلیین كە دژە كەلتور و سوننەتى كۆمەلایەتیە(محمد حسین كرمى، زھرا ریاحى زمین، جواد دەھقانیان: ۱۳۸۸ھ.ش: ۶).

تەنەزى كۆمەلایەتى ئەو سەردەمە (۱۹۲۰ - ۱۹۵۰) لە باشورى كوردستان ھەمان ئەو كەش و ھەوا و تايەتمەندیانەى ھەبو كە باسما كەرد، بەتايەتیش بەھۆى ئەوھى كە لەوسەردەمەدا دەرچونى رۆژنامە و گۆفارەكان و بەرھەوپیچچونى رۆژنامەگەرې وەكو بابەتېكى شارستانی و مۆدېرن سەیرى دەكرا و وەكو ھۆكارىكى گرنكى بەرھەوپیچچونى كۆمەل لى دەروانرا، واتا رۆژنامەگەرې لەوسەردەمەدا رۆلى ھەبو لە دروستبونى ئەو شكاف و درزە لەنیوان نەوھى نوئ و كۆن و وەكو دیاردەیهكى مۆدېرن و نوئ زیاتر پشنگىرى بابەتى نوئ دەكرد و پششى نەوھە تازەكەى دەگرت، بەلام نەك بە پشنگوئىخستى تەواوھەتى ئەدەب و رۆشنىرى كۆن، ھەندىك جار بەگەرەنەوھە بۆ كۆن پشنگىرى نوئ دەكرد.

لەبەرئەوھى كە تەنەزى ئەو كۆمەلگەى خۆى جىانییە و تەواو پەیوھەستە پىوھى، بۆیە پىوئىستە بىركردنەوھە و بیروباوھەرى تەواو رەنگدانەوھى كلتور و پەیوھەندیە كۆمەلایەتى و دابونەرىتى كۆمەل بىت(د.حسین بهزادى اندوھجەردى: ۱۳۷۸ھ.ش: ۵۱) بۆیە تەنەزى كۆمەلایەتى بەتەواوې ئەو ئەركە دەگىرېت، چونكە ھەرەوھەكو دەلېن: ئەدەب و ھونەر ئاوتنەى كۆمەلن، بۆیە شاعیر و نوسەر و ھونەرمنەد وەكو ھەرتاكىك بىر و بۆچونەكانى لە كۆمەلەوھە دین، دەبىت بە باشترین پىناسى كۆمەل و سەردەمەكەى خۆى، لە ژینگەیه كەدا كە عیرفان و تەسەووف و تەركە دونیای زالە، شاعیریش عارف و سووفى و تەركەدونیا باردېت، لە ژینگەیهك كە ئازادى و نەفس بەرزى و پشكەوتنى تیدا بژیات، ئەوا شاعیریش ئازاد و نەفس بەرز و پشكەوتو پەرورەدە دەبېت و ئەو سىفەتانەى تیدا بەتەواوې رەنگدەداتەوھە(عبدالحسین زرىنگوب: ۱۳۶۳: ۱۶۱)

دواى روخانى ئىمپراتورىيەتەكان بەگشتى و ئىمپراتورىيەتى عوسمانى لە ناوچەكەدا و ھاتنى بىرى ناسیونالىزمى لە ئەوروپاوە بۆ رۆژھەلات، مىللەتانى ژێردەستى ئەم ئىمپراتورىيەتە بىریان لەوھە كەردەوھە كە ھەریەكەو لەروانگەى مىللى گەرایی و نەتەوايەتیەوھە كیان و دەولەتېك بۆخۆى دروست بكات و لەرېگەیهوھە مافە نەتەوايتیەكانى و ئەو نیشتمانیەكە لەسەرى دەژیت بپارێژیت، مىللەتى كوردیش وەكو یەكێك لەو مىللەتانە سەرەتا ھەولیدا كە وەكو تەواو مىللەتانى ژێردەستى ئىمپراتورىيەتى عوسمانى، بەدواى شوناس و ناسنامەى نەتەوايەتى خۆیدا دەگەرە و ھەولێ دەدا لەو رېگەیهوھە مافە نەتەوايەتیەكانى خۆى دەستەبەربكات دەولەت و كیانېك وەكو باقى نەتەوھەكانى تر بۆخۆى دەستەبەر بكات. ھەر لەم رۆانگەیهوھە ئەدەب وەكو پىوئىستىيەكى قوناغەكە گۆرانى بەسەرداھات و بەرھەوھە نوئىونەوھە رۆیش و شاعیران و ئەدیبان وەكو گرنگترین كەنالى گەیاندى پەيامەكانى ھۆشیارى نەتەوايەتى و كۆمەلایەتى و سیاسى و...، سەیریان دەكرد و لەم پىناوھەدا قوربانیان بە ئەدەب دا و لە ئاستىكى ئىستانىكى و رەوانىژى بەرزەوھە دایانەزانە بۆ زمان و ناوھەركىكى سادە

به جورێك كه بپێت به ناوهنديكي هۆشياركردهوه و ههمو كهس بتوانیت لیتیتبگات، واتا له شيعر و ئهدهبی كلاسیكیدا ئهگهر بمانویستبايه كه لێ تیبگهين، ئهوا دهبايه ئاستی رۆشنیریمان بهرزیکهینهوه و بگهیهینه ئاستی شيعر و ئهدهبی كلاسیکی، بهلام شاعیران و نوسهراڤی نوێ ئاستی ئهدهبیان دابهزاند بۆ ئاستی رۆشنیریی و تیگهیهشتنی خهلك، ههروهها له قوناغهدا سهرهراي شيعر، چهندان ژانری تری وهكو چیرۆك و جوړهكانی و رۆمان بهشیوازی هونهرپی هاتنه کایهوه كه بون به كهناڵی گرنگی هۆشياركردهوهی خهلك، كهواته بهگشتی له ئهدهبی ئه قوناغهدا ناوهروك گرنگییه کی زور پێ دهدرا، ههريۆیهش ئیمه له رونغهی ناوهروكهوه له ئهدهبی تهز و جوړهكانی دهكۆلینهوه، له رۆژنامهنوسیی ئه قوناغهدا.

بۆ ئه مه بهسته، ههولدهدهین بابهتی تهزنی كۆمهلايهتی لهروانگهی (شيعر و پهخشان) و ههمو ئه و ژانره ئهدهبیانهی له چوارچۆیهدا خراونهته رو، له قوناغهی رۆژنامهنوسیی كوردی باشوری كوردستاندا بخرهینه بهر باس و لیکۆلینهوه.

۱- شيعر: بهگشتی له ئهدهیدا به كۆنترین ژانر دانراوه(ههفال ئه بوبهكر: ۲۰۰۷: ۳۹)، ئه مهش بههوی ئه و سهرنجراکیشییهی له ریتیم و مۆسیقا و کیش و سهرواکهیدا ههیه، له قوناغهشدا ئه و ژانره ئه مه سهرنجراکیشییه و هیزه مابو و كهناڵ و كه رهستهیه کی گونجاو بو بۆ گه یاندنی رهخنه كۆمهلايهتییه كان بهشیوهی تهز، بۆیه رۆژنامه و گۆفارهكانی ئه قوناغهی باشوری كوردستان سوڤیان له و ژانره وهگرگرت و به رهه می شاعیرانیان تیدا بلاوده كردهوه، له رۆژنامهنوسیی ئه قوناغه سهرهراي ئه وهی شاعیرهكانی ئه و سهردهم وهكو (پیره میرد و قانیع و مه دهوش) و چهندان شاعیری دیکه شيعره تهزهكانی خۆیان بلاوده كردهوه و شيعره تهزهكانی شاعیرانی پشتریش له نمونهی (شیخ رهزا و سالم) و چهندان شاعیری تریش بلاوكرانهوه، بۆ نمونه له ژماره (۲۲) ی رۆژنامهی تیگهیهشتنی راستی دا باسی سالم به كه سێکی نوکته پهروه و خوش مه شرب و هه جوینژ کراوه و بۆ به لگه ی قسه کانیشیان شيعرێکی تهز ئامیژی شاعیریان هیناوه تهوه، كه بۆ (میرزا محمد سراج) ی نوسیه (سڤیق سألح - رهفیق سألح: ۲۰۰۷: ۸۸). ههروهها له ژماره (۴) ی گۆفاری (دیاری كوردستان) دا ئه و شيعرهی شیخ رهزا بلاوكرانهوه كه به تهزهوه باسی ئه و ئیستره دهكات كه به دیاری بۆی هاتوه (نهوشیروان مستهفا ئه مین- سڤیق سألح: ۲۰۰۱: ۱۰)، هه مان شيعر له ژماره (۲) ی سالی (۱۹۴۳) ی گۆفاری (دهنگی گیتی تازه) به ناوی (ئیستری دیاری) بلاوكرانهوه (سڤیق سألح- رهفیق سألح- عه بدولا زهنگه نه: ۲۰۱۰: ۶۹).

لیردها ههولدهدهین بۆ به لگه ی قسه کانمان چهند نمونهیه کی شيعرێکی كه په یوهستن به تهزنی كۆمهلايهتییه وه بخرهینه رو. بۆ نمونه (قانیع) له رۆژنامهی (ژین) دا، شيعرێکی تهز ئامیژی به ناوی (من و فلس) بلاوكردۆتهوه و ده لیت:

ئه ی فلس وه لالا له داك و باب و باپیر چاتری
تۆ له دوسه د خزم و خویش و ده سگیر چاتری

هه ی به قوربانی زهت ب م رۆژی سه ودا و مامه له
تۆ له شیر و خه نجه ر و بر نه و گه لی ئازاتری

وابزانم بێ ئه ده ب نابم ئه گهر ئه مرۆ ب لیم
تۆ له لوقمان و ئه ره ستو عالم و داناتری

من به چاوی خۆم ئه بینم كه م تیار ت كرد به شیر
به ینی به ی نه لالا له خواجه و فه یله سوف و ریاتری

چهن زه به للاح و قور مساخ و ته راحت كرد به پیاو

جا که وابو تۆ له خوێندن چاتر و بالاتری

کلکی کەر بهرز که یتهوه ئهیکه ی به پێشهنگی قهتار

ئافهرین بۆ تۆ فلس بێشک له من داناتری (قانیع: ۱۹۴۵: ۲).

شيعره که گفتوگۆیه کی ته نژامیزه له نێوان شاعیر و فلسدا، به یامی شاعیر له شيعره که دا بریتیه له رهخنه گرتن له و زه مانه ی که شاعیر تێدا ژیاوه، به شیوه ی ته نز که پوڵ و پاره جیگه ی هه موشتیکیان گرتۆته وه، که سانی پوله کی و پاره په رست و پاره دار رۆژیا نه و جیگه یان به زانا و عالم و فه یله سوف له قکردوه و له وان خۆشه و یسترن.

ههروه ها پیره میڤدی شاعیر له رێگه ی دارپشته وه ی به شیک له پهن دی پێشینان به شیوه ی شاعر، هه ولیدا وه به شیوه ی ته نز رهخنه له بارودۆخی کۆمه لایه تی سه رده می خۆی بگریت، شاعیر ئه و پهن دانه ی له رۆژنامه ی (ژیان) و (ژین) ی سه رده می خۆیدا ب لاو کردونه ته وه و (هه میشه ئه وه ی ره چاو کردوه که پهن ده که له ته ک بارودۆخ دا بگونجی، بۆیه هه ر پهن ده ی و ینه یه کی کاریکاتۆری سه ره به خۆیه. پیره میڤد له ده ستنوسه که یدا به شی زۆری ئه و بۆنانه ی ده ستنیشان کردوه که پهن ده که ی تێدا گوتراوه). (فائق هۆشیار و هاوڕێکانی: ۲۰۰۷: ۵، ئه مانه ش چه ند نمونه یه کن له و پهن دانه:

ئاغای ته ماعکار هه ر ئه ئی بیده

کەر به جۆ بمری ئه وسا شه هیده (پیره میڤد: ۱۹۳۲: ۳)

به ته نزه وه رهخنه گرتن له ئاغای زۆردار و چاوچنۆک و ته ماعکار و چواندنی به که رێک که له بهر زۆر جۆ خۆری دراوه.

ده و له مه ندی رژد خۆی هه ئه کیشی

پاره میشتیکه له گوش ئه نیشی (پیره میڤد: ۱۹۳۲: ۳)

به ته نزه وه رهخنه گرتن له ده و له مه ندی پیسکه و رژد و خۆبه زلزان و چواندنی پاره به پیسای و ده و له مه نده به میش.

ئه وشو ینه ی که وا وتیان خه رمیزه

کەر لی ئه میزی یه کسه ر به ریزه (پیره میڤد: ۱۹۴۴: ۲)

پیره میڤد ئه و پهن ده ی وه کو پلار به شیوه ی ته نز بۆ ئه و که سانه به کاره یتنا وه که کو یرانه و به بی بیر کردنه وه به دوای قه ره بالگی و شتی باو ده که ون.

خه سو به خرکی، بوکی به برکی

تیک به رین شیریان چۆن نابزکی؟ (پیره میڤد: ۱۹۴۵: ۲)

به ته نزه وه باسی شه ری بوک و خه سو ده کات به دار و به رد.

۲- په خشان:

ماوه ی نێوان سالانی (۱۹۲۰ - ۱۹۵۰) له ئه ده بیاتی کوردیدا به سه ره تاکانی گرن گیدان به بابه تی په خشان دیت به شیوه یه کی هونه ری له لایه ن نوسه رانه وه، هه ربۆیه ش سه ره تای ئه م قۆناغه یان به سه ره تاکانی سه ره له دانی چیرۆکی

هونهرى كوردى ديارىكرده و له م نيوهندهدا بابته تهنز بهگشتى و تهنزى كۆمهلاتى بهتايبهتى له قالمهكانى بهخشاندا(چىرۆك و نوكته)زۆر گرنگيان پيدراوه.

أ) چىرۆك: له رۆژنامه نوسى ئەم قۇناغه دا گرنگىيه كى زۆر به چىرۆك دراوه، هه ندىكيان دروستكراو و زادهى زهينى نوسهرن، هه ندىكىشان حيكايه تى ميللى و فۆلكلورىن، فۆلكلورگرنگى زۆر پيدراوه له م قۇناغه دا، له پيناوى پاراستنى ئەم سه رمايه نه ته وه ييه له فه وتان، ئەمه ش له وه سه ته نيشتماني و نه ته وايه تيه وه سه رچاوهى گرتوه كه ئەوكاته هه به.

له رۆژنامه نوسى ئەم قۇناغه دا گۆڧارى دهنگى گيتى تازه له هه مويان زياتر گرنگى پيداوه و چه ندان نمونه يان لى بلاوكرده وه، ئەمه چه ند نمونه يه كن له م چىرۆكانه: (كه ر ئەحمده، دز و ره بهن، سى كه سى هاوړى، مام سوڧى و مه لايكه ي ره حمه ت، گورگ و ريو). ئەمانه و چه ندانى ديكه نمونه ي ئەو چىرۆك و حيكايه ته ميللى و فۆلكلورىانه كه ناوه رۆكه كه يان پر له ته نزي كۆمه لايه تى، ئيمه ليرده به كورتى باسى(چىرۆكى كه ر ئەحمده) ده كه ين كه (توفيق وهه بى به گ) له گۆڧارى (دهنگى گيتى تازه) له ژماره (۱)ى به رگى دوه مى نىسانى سالى (۱۹۴۴) دا بلاوى كردوته وه و له خوار ناو نيشانه كه ي نوسيوه تى (له چىرۆكه كانى مناليم وه كو ئىستا به يىرمادى)، پالهوانى چىرۆك (ئەحمده) ناوئيكه كه پيشه ي جۆلايى بوه و به (كه ر ئەحمده) ناوبانگى رۆيشته، كه سىك بوه به قه د و قيافه وه كو رۆسته مى زال بوه، به لام زهليل له به رده ستى ژنه كه ي و به قه د ديويك لى ترساوه، رۆژيك ژنه كه ي كاسه ماستىكى پى ده سپرته به هه ره شه وه پى ده لىت كه ئەگه ر مئيشىكى بچيته ناو واى به حالت، دواى ئەوه ي كه ر ئەحمده ئاگى له كاسه ماست نامىنى سه يرده كات ره ش ده چىت له مئيش، ئەويش ئەو شمشيره له كالان دىنيتته ده ر كه به ديواردا كراوه و له باب و باپىرانى بوى ماوه ته وه، رايده وه شىنيتته كاسه ماست و ورد و خاشى ده كات، پاشان له ترسى فه ريكه ديوى ژنى مال به جىده هئىت و ئەوه ند ده رده كه و تيه وه كه ده ستى پى نه گات، دواتر هه ر به راستى كه شمشير و كالان به كه مه رى خويه وه ده بىتت خوى وه كو پالهوان دىته به رچاو ئەوه تا كاسه ماستىكى پى ورد و خاش كردوه و چه ندان مئيشى پى كوشتوه، داوا له كه سىك ده كات كه له شمشيره كه ي بنوسىت: (پالهوان ئەحمده به شيرىك چل گياندارى پى گيان كرد)، پاش ئەوه ي كه ر پى ده كه و تيه شوئىك كه كانىيه كى ليه و له سه ر كانىيه كه پشويه ك ده دا و خه وه ده باته وه، له و شوئيه ده سته يه ك ده ژيان كه چل جه رده بون و خه ريكي راو و روت بون و كه س پيان نه ده و تىرا، له و رۆژانه ش پيشه وا و سه رۆكه كه يان مرده بو پىكنه ده هاتن بو ديارىكردى سه رۆكى تازه، كه (كه ر ئەحمده) به م قه لافه ته زه به لاحه وه و شميره كه ي ده بين و نوسراوه كه ي سه رى ده خوئينه وه ده ست به جى ده يكه ن به پيشه واى خويان. هه ر له و سه روبه ندده ا پاشا جارچى به قه له مه وى خويدا بلاوده كاته وه كه دوژمن به نياز هيرش بكاته سه ر ته خت و تاجى و بو ئەو مه به سته ئەگه ر چل جه رده كان له و شه ره هاوكارى پادشا بكه ن، پادشايش فه رماني لىخوشبونيان بو ده رده كات، بويه ده چن بو قه سرى پادشا و له وى چه ك و تفاقى شه ر و ئەسپيان بو ئاماده ده كه ن و بو كه ر ئەحمده يش ئەسپىك دىن كه له گه ل قه د و قيافه ي زه به لاح و ناو و ناوبانگى ئەودا بگونجىت، ئەسپه شىتتىك له ته ويله ي پاشا ده ردىن وه كو ئەژديها وايه، به چه ند كه سىك ده يگرن كه كه ر ئەحمده سوارى ببىت بو روبه روبه وه ي دوژمن، كه ر ئەحمده يش كه تاكو ئەو كاته سوارى گاجوتىكىش نه به وه له ترسان و له ده رونيدا هه مو گيانى ده له رزى، به لام هىچ به سه ر خوى ناهىنيت و ده لىت: من زۆر شه رم كردوه و زۆر له ئەسپ گلاوم، بويه پيوسته جوان له سه ر ئەسپ بمبه ستنه وه، ئەوانيش جوان كه ر ئەحمده شه ته ك ده دهن و ئەسپه شىت خيرا به ئاراسته ي دوژمن وه كو فيشه ك راده كات، كه ر ئەحمده له سه ر رىنگى خوى بو ئەوه ي ئەسپه كه بوه ستنيتت پر ده داته درختىك، به لام دره خت له ره گه وه دىته ده ر، سوپاى پاشا و داروده سته ي كه ر ئەحمده كه ئەو ديمه نه ده بين ده خرۆشين و به شوئن كه ر ئەحمده دا راده كه ن به ره و تىكشكاندى سوپاى دوژمن، دوژمنيش كه ئەو ديمه نانه ده بينيت، به جارىك

ورهی ده‌روخت و شپ‌ره و په‌رت‌ه‌وازه ده‌بن و تیک‌ده‌شکین، پادشایش دواى ئەو سەرکه‌وتنه‌ی که پال‌ه‌وان ئەحمەد تۆمارى کرد، ب‌پ‌یاریدا وه‌کو پاداشت ب‌یکات به‌زاواى خۆى و پاش چ‌ه‌ند سالتیک پادشا نه‌خۆش ده‌که‌وێت و وه‌سیه‌ت ده‌کات که پال‌ه‌وان ئەحمەد جین‌شینى ئەوه، دواى مردنى پادشا پال‌ه‌وان ئەحمەدى ئیستا و کەر ئەحمەدى جاران ده‌چیت‌ه‌ سەر ته‌خت و تاج و ته‌ختى پاشایه‌ت‌ی پى ده‌به‌خشن.

لایه‌نى ته‌نزه‌که‌ی ئەم چ‌یرۆکه‌ میلییه‌ ئەوه‌یه که زۆر که‌س له‌ناو کۆمه‌لگه‌ی نه‌فام و دواکه‌وتو له‌ قه‌باره‌ی خۆى گه‌وره‌تر ده‌کرێت، ئەو شته‌ی پ‌ی‌ده‌درێت که زۆر که‌متر له‌وه قابیلییه‌تى، ئەوه‌تا کەر ئەحمەدێکى ترس‌نۆک و زه‌لیل له‌به‌رده‌ستى ژنه‌که‌ی، به‌ چ‌ه‌ند هه‌لکه‌وتیک و تۆزیک به‌خت و ئیقبالی چاک ده‌چیت‌ه‌ سەر ته‌ختى پاشایه‌ت‌ی و ده‌بێت به‌ پادشا.

(ب) نوکته: باب‌ه‌تى نوکته و قسه‌ی خۆش به‌ش‌یکى گرنگى ته‌نز پ‌یک‌ده‌ه‌ینیت و له‌ رۆژنامه‌نوسى ئەم قۆناغه‌دا زۆر گرنگى پ‌ی‌دراوه، نوکته‌کانیش هه‌ر به‌ب‌ه‌ ه‌و‌ ب‌لاونه‌کراونه‌وه، به‌ل‌کو په‌یوه‌ستن به‌م بارودۆخ و روداوانه‌ی له‌وه س‌ه‌رده‌مه‌دا ر‌ویانداوه، ئەمه‌ش میزاجى خوین‌ه‌رى ئەم قۆناغه‌ی خۆشتر کردوه، ئەم نوکته‌ن‌ه‌ش له‌ژێر ناوى جیاجیادا ب‌لاوکراونه‌وه، بۆن‌مونه له‌ رۆژنامه‌ی (پ‌یش‌که‌وتن)دا هه‌ندیک جار له‌ژێر ناوى (قسه‌ی پ‌روپ‌وچ)دا و هه‌ندیک جاریش له‌ژێر ناوى (قلی و بلی، یان (ق.ب.)دا ب‌لاوکراونه‌وه، له‌ رۆژنامه‌ی (ژیان)یشدا له‌هه‌ندیک شوێن به‌ ناو‌ن‌یشانى (قسه‌ی حه‌له‌ق و مه‌له‌ق) و له‌ هه‌ندیک شوێن به‌ (فکاهات) ب‌لاوکراونه‌ته‌وه، له‌ گوڤارى (زارى کرمانجى)دا به‌ناوى (بۆ نه‌ختیک پ‌یناکه‌نى؟) و له‌ گوڤارى (ده‌نگى گ‌یى تازە)شدا له‌ژێر ناوى (بۆپ‌یکه‌نین) و (که‌م‌یک پ‌ی‌یکه‌نه‌)دا ب‌لاوکراونه‌وه، هه‌روه‌ک له‌ گوڤارى (گه‌لاوێژ)یشدا گو‌شه‌یه‌ک هه‌ب‌وه به‌ناوى (بۆپ‌یکه‌نین) که‌ت‌ییدا ئەو نوکته‌ن‌ه‌ ب‌لاوکراونه‌وه به‌زۆر پ‌ی که‌ مه‌به‌ست و په‌هه‌ندى کۆمه‌لایه‌ت‌یان هه‌ب‌وه، ئەمه‌ش بۆ ئەوه ده‌گه‌رێته‌وه که خوین‌ه‌رى ئەم قۆناغه‌ زیاتر به‌و باب‌ه‌تانه‌ پ‌یکه‌نیون و ج‌ی س‌ه‌رنجیان ب‌وه که باب‌ه‌تى کۆمه‌لایه‌ت‌ین. ل‌ێره‌دا چ‌ه‌ند نمونه‌یه‌ک ده‌خه‌ینه‌رو:

- ئاغا: که‌ره پ‌یم نه‌وتى سه‌عات (۱۰) هه‌لم‌س‌ت‌یت!

- خزمه‌تکار: ئاخر قوربان نوس‌تب‌ویت، نه‌مو‌یرا هه‌لم‌س‌ت‌یم. (گوڤارى گه‌لاوێژ: ۴۳: ۱۹۴۰).

قازى: که‌ ئەو کیسه‌ پاره‌یه‌ت د‌وزیه‌وه بۆ نه‌تگه‌راند‌ه‌وه بۆ پ‌ول‌یس؟

دز: قوربان شه‌و دره‌نگ بو.

قازى: ئەى به‌یانی بۆ نه‌تدایه‌؟

دز: قوربان ه‌یچى تیا نه‌ما‌بو. (گوڤارى گه‌لاوێژ: ۱۹۴۰: ۴۴).

مندال‌یک به‌ نه‌نگى ده‌ل‌یت: نه‌نه ده‌توانى ئەم ده‌نگه‌ ب‌سته‌یه‌م بۆ ب‌ش‌ک‌ینى؟

نه‌نگى ده‌ل‌یت: نا کورم، دانم ک‌وا؟

مندال: ده‌ ئەو مسته‌ ب‌سته‌یه‌م بۆ هه‌ل‌گره‌ (س‌ه‌رچاوه‌ی پ‌یش‌و).

۳- چ‌یرۆکه‌ شیعر:

له‌نیوان شیعر و په‌خشانیشدا کۆمه‌ل‌یک باب‌ه‌تى ته‌نزى کۆمه‌لایه‌ت‌ی له‌لایه‌ن شاعیرانه‌وه، له‌ رۆژنامه و گوڤاره‌کانى ئەم قۆناغه‌دا ب‌لاوده‌کرانه‌وه که به‌ ناوه‌رۆک چ‌یرۆک و به‌ روخسار شیعر، یان (ه‌ۆنراوه‌)بون، ئەویش چ‌یرۆکه‌ شیعرى ته‌نز ئام‌یزبون، ه‌ۆکارى نوس‌ینى ئەم چ‌یرۆکه‌ شیع‌ریانه‌ بۆ ئەوه ده‌گه‌رێته‌وه که خوین‌ه‌ر و خوین‌ده‌وارى ئەو س‌ه‌رده‌مه‌ زه‌وق و

سەلیقە و نێوانیان لە گەڵ شیعردا خۆشبوو و شیعەر ژانریکی ئەدەبیی جێکەوتوبوو، بۆیە چیرۆکیشیان هەر بە شێوەی شیعەر نوسیوه.

نمونهی چیرۆکە شیعری تەنزامیز زۆر، وایتر ئاماژە بۆ هەندیکیان دەکەین:

لە ژمارە (٣٩) ی رۆژنامە ی ژياندا چیرۆکە شیعری تەنزی (طماعکاری) بۆلاوکراوە تەو (نەناسراو: ١٩٢٦: ٤) هەر لە هەمان رۆژنامە و ژمارە (٢٨) دا چیرۆکە شیعری (دوژمنی عاقل و دوستی بێ عاقل) بۆلاوکراوە تەو (علی عارف: ١٩٢٦: ٤)، دواتر (پیرەمێرد) بە سەرھاتیکێ تەنزامیز (مەلای مەزبۆرە) ی بە شێوەی شیعەر داریشتۆتەو و بە ناوی (بالۆرە) یەو لە رۆژنامە ی ژین بۆلای کردۆتەو (پیرەمێرد: ١٩٤٤: ٣) هەروەها لە ژمارە (٥) ی بەرگی (٤) ی سالی (١٩٤٥) لە گۆفاری دەنگی گیتی تازە چیرۆکە شیعری (راوی سەماوەرە شکو) ی (علی شەوق) بۆلاوکراوە تەو (عەلی شەوق: ١٩٤٥: ٤٤٢).

لێرەدا چیرۆکە شیعری (پیرەمێرد) بە ناوی (بالۆرە) وەکو نمونە دەھێنینهو، دەلیت:

مەلای مەزبۆرە چوبو سەرداری لقیکی ئەپرێ بیکا بە باری
 ئەویست ئەو لقە ی خۆی و لەسەری لەبندا بیری، عەقلی وای بری
 رێبوارێ پێ و ت: مەلای سەرداری ئەو لقە بیری ئەکەویە خوار
 مەلای ئەببست، سا ئەو بەرێ بو ئەم لەگەڵ لقدا سەرەنگری بو
 کە کەوتە خوار و تێ ئەم پیاو لە غەیب ئەزانی (وہلی) تەواو
 راکرد چو پێ و ت، کەرامەتداری تۆ کە زانیت من ئەکەومە خوار
 هەلبەت ئەیشزانی کە من کە ی ئەمر توخوا پێم بلی لەبەرت مرم
 وتی عومری تۆ پێت بلیم چەندە؟ بە سێ بای زگی ئەم کەرە بەندە
 منیش بەوانە ی کە کۆبۆن ئەکرن ئەنیم لقی ژیر خۆتان ئەبرن
 میللەت داریکە کە سێبەردارە چۆن لق و پۆپی ئەشکی ئەو دارە؟
 دەستی داد زۆریان ئەخاتە خوار کەچی عار نانین بە کەوتنی جاری
 واکە بە داخ نیشانەیان کەن کە عاریان نەنا، رەوانەیان کەن (پیرەمێرد: ١٩٤٤: ٣)

هەروەکو دیارە (پیرەمێرد) ئەو پەندە تەنزامیزە ی مەلای مەزبۆرە ی بۆ ئەو بازراگ و کریانە هیناوە تەو کە بەھۆی کربنی کۆبۆنەو فیل لە میللەت دەکەن و بەھۆی بە سەرھاتە کە ی مەلای مەزبۆرە پێیان دەلیت کە خراپە و فیل و تەلە کە بازی ئەنجامیکی باشی نابێت و لێرسینەو ی لەسەرە، لە نەزانی و گیلیش بە مەلای مەزبۆرەیان دەچوینیت، بەو ی کە فیل لە میللەت ناکریت، چونکە میللەت ئەو لقە درەختە یە کە لەسەری، بە برینی وەکو بە سەرھاتە کە دەگلی و دەکەویە خوار.

ئەنجام

دوای نویسی ئەم توێژینەو بە گەشتین بەم ئەنجامە ی کە:

- ١- تەنزامیز کۆمەلایەتیترین چالاکێ دەرونییە، تەنزی کۆمەلایەتی بە رێلاوترین جۆرییەتی.
- ٢- سەرھای نویسی تەنزامیز بە شێوەی شیعەر و پەخشان، چیرۆکە شیعری تەنزامیزیش لەم قۆناغە ی رۆژنامە نویسی باشوری کوردستان زۆر بابوو.
- ٣- لە رۆژنامە نویسی ئەو قۆناغە دا سەرھای بۆلاوکردەو ی شیعری تەنزامیز شاعیرانی ئەو سەردەمە، وەکو (پیرەمێرد و قانێع و مەدھۆش) چەندان شاعیرتر، گرنگی بە بۆلاوکردەو ی شیعری تەنزامیز شاعیرانی پێشتریش دراو، وەکو (سالم و شیخ رەزا) و چەندانی تر.

- ۴- پەندەكانى پىرەمىرد گىرگىرتىن رەھەندىيان تەنزە، پىر لە تەنزى كۆمەلەيەتتى.
- ۵- نوكتەش وەكو بابەتتىكى ديارى تەنز لە رۆژنامەنوسى ئەم قۇناغەدا زۆر گىرنگى پىدراو، بابەتى نوكتەكانىش بەزۆرى كۆمەلەيەتتى بون و لەژىر ناوى جىياجىاي وەكو (قسەى پروپوچ)، (قلى و بلى)، (قسەى حەلەق و مەلەق)، (فكاهات) و (بۆيىكەنەن) و چەندەن ناوى تر بىلاوكراونەو.

سەرچاوەكان

- قورئانى پىرۆز، وەرگىزىنى ھەزار موكرىيانى (۱۳۷۹ھ.ش): نىشر احسان.
- ئەحمەد تافانە (۲۰۰۷): رۆژنامەى كەركوك، دەرگى ئاراس، ھەولێر.
- پىرەمىرد (۱۹۴۴): بالقۇرى: رۆژنامەى ژين، ژمارە (۷۴۱)، سلىمانى.
- پىرەمىرد (۱۹۴۴): پەندى پىشېنان، رۆژنامەى ژين، ژمارە (۷۴۷)، سلىمانى.
- پىرەمىرد (۱۹۴۵): پەندى پىشېنان، رۆژنامەى ژين، ژمارە (۷۹۳)، سلىمانى.
- توفىق وەھبى بەگ (۱۹۴۴): چىرۆكى كەر ئەحمەد: كۆوارى دەنگى گىتتى تازە، ژ. (۱)ى بەرگى دوهم.
- د. جبار ئەحمەد حىسېن (۲۰۱۱): بىناى ساىرا لە كورنەچىرۆكى كوردىدا، كوردستانى عىراق (۱۹۷۰ - ۱۹۹۰) بىلاوكراوھى ئەكادىمىيى كوردى، چاپخانەى حاجى ھاشم، ھەولێر.
- حەمە سالىح فەرھادى (۱۹۸۸): چەند لایەننىكى رۆژنامەنوسى كوردى، چاپخانەى الحوادث، بەغدا.
- حەمەسەعەد حەسەن (۲۰۱۱): كارىكاتىر بە وشە - ساتىر، چاپى يەكەم، دەرگى ئاراس، ھەولێر.
- رەفىق سالىح - سدىق سالىح (۲۰۰۰): گۆڤارى نزار، دەرگى چاپ و پەخشى سەردەم، چاپى يەكەم، سلىمانى.
- رەفىق سالىح - سدىق سالىح (۲۰۰۴): رۆژنامەى ژيان، بەرگى سىيەم، بىكەى ژين، سلىمانى.
- سدىق سالىح - رەفىق سالىح (۲۰۰۷): رۆژنامەى تىكەيشىتى راستى (۱۹۱۸ - ۱۹۱۹)، بىكەى ژين و دەرگى ئاراس، سلىمانى.
- سدىق سالىح - رەفىق سالىح - عەبدوللا زەنگەنە (۲۰۱۰): كۆوارى دەنگى گىتتى تازە، دەرگى ئاراس و بىكەى ژين، چاپى يەكەم.
- سدىق سالىح - رەفىق سالىح - عەبدوللا زەنگەنە (۲۰۱۶): گۆڤارى گەلاوێژ، بەرگى يەكەم، بىكەى ژين، سلىمانى.
- شىخ محمدى خال (۲۰۰۵): فەرھەنگى خال، دەرگى ئاراس، چاپخانەى وەزارەتى پەرورەدە، ج ۲، ھەولێر.
- عەبدوللا زەنگەنە (۲۰۰۵): رۆژى كورد، بىكەى ژين، سلىمانى.
- عەلى شەوقى (۱۹۴۵): راوى سەماوەرەشكاو، كۆوارى دەنگى گىتتى تازە، ژ. ۵ى بەرگى ۴.
- عەلى عارف (۱۹۲۶): دوژمى عاقل و دۆستى بى عەقل، رۆژنامەى ژيان، ژ. ۲۸.
- عەلى نانەوازادە (۲۰۰۵): فەرھەنگى ھەرمان - ب ۲، دەرگى چاپ و بىلاوكردنەوھى موكرىيانى، چاپخانەى وەزارەتى پەرورەدە، ھەولێر.
- غەفور سالىح كەرىم (۲۰۰۵): ديارى لاوان و يادگارې لاوان: بىلاوكراوھى بىكەى ژين، چاپخانەى شقان، چاپى دوهم، سلىمانى.
- فاروق عەلى عومەر (۲۰۰۱): و. طاروق كارىزى، رۆژنامە گەرىپى كوردى لە عىراقدا، دەرگى چاپ و بىلاوكردنەوھى موكرىيانى، چاپى يەكەم، ھەولێر.
- فايق ھۆشيار و چەند كەسىكى تر (۲۰۰۷): سەرچەم پەندەكانى پىرەمىرد، چاپخانەى شقان، چاپى دوهم، سلىمانى.
- قانىع (۱۹۴۵): مەن و فىلس، رۆژنامەى ژين، ژمارە (۷۸۵)، سلىمانى.
- د. كەمال مەزھەر (۱۹۷۸): تىكەيشىتى راستى و شوئى لە رۆژنامەنوسى كوردىدا، چاپخانەى كۆرى زانبارى كورد، بەغدا.
- د. كوردستان موكرىيانى (۲۰۰۱): پوناكى... يەكەمىن گۆڤارى كوردى شارى ھەولێر، دەرگى ئاراس.
- د. كوردستان موكرىيانى (۲۰۰۲): زارى كرمانجى، دەرگى چاپ و بىلاوكردنەوھى موكرىيانى، چاپى يەكەم، ھەولێر.
- گۆران عبداللە احمد (۲۰۱۵): تەنزە ئەدەبىيەكان لە رۆژنامەنوسى كوردىدا، باشورى كوردستان (۱۹۹۷ - ۲۰۰۷) بە نمونەى گۆڤارەكانى (سىخوڤمە و مەلەى مەشھور و گەپ)، نامەى ماجستىر، كۆلێژى زمان - زانكۆى سلىمانى.
- ماجد مەردوخ روحانى (1388 ھ.ش)، فرھنگ (فارسى - كردى) دانشگاه كردستان، نشر دانشگاه كردستان، چاپ اول، سەندج.
- ممتاز حەيدەرى (۱۹۸۵): مستەفا شەوقى و پەيژە، ئەمىندارىيەتى گشتى و رۆشنىيەرى لاوان، ھەولێر.
- نەوشىروان مستەفا ئەمىن (۲۰۱۳): بەدەم رىڭاوە گولچىن، كىتەبى دوهم، بەرگى يەكەم، بەرگى دوهم، دارالعرىبە للعلوم الناشرىن.
- نەوشىروان مستەفا ئەمىن - رەفىق سالىح (۲۰۰۱): ديارى كوردستان (۱۹۲۵ - ۱۹۲۶)، دەرگى چاپ و پەخشى سەردەم، سلىمانى.
- ھەزار (1385 ھ.ش)، فەرھەنگى ھەنەبانەبۆرىنە، چاپخانەى سروش، چاپى پىنجەم، تاران.
- ھەڤال ئەبوبەكر (۲۰۰۷): چەشنە ئەدەبىي و رۆژنامەنوسىيەكان و رەنگدانەوھيان لە رۆژنامەى (ژيان و ژين)دا (۱۹۳۲ - ۱۹۵۰)، بىكەى ژين، سلىمانى.
- د. ھىمداد حىسېن (۲۰۱۰): رۆژنامەوانى كوردى (گۆڤارى ھەولێر ۱۹۷۰ - ۱۹۷۲)، لە بىلاوكراوھەكانى ئەكادىمىيى ھۆشيارى و پىڭەياندىنى كادىراني (ى.ن.ك)، سلىمانى، دەرگى چاپ و پەخشى حەمدى.
- نەناسراو (۱۹۲۶): تەماعكارى، رۆژنامەى ژيان، ژ. ۳۹.

- نه‌ناسراو (۱۹۴۰): قسه‌ی خو‌ش: گۆفاری گه‌لاوێژ، ژ. ٤، سالی یه‌که‌م.
- نه‌ناسراو (۱۹۴۰) قسه‌ی خو‌ش: گۆفاری گه‌لاوێژ، ژ. ٥، سالی یه‌که‌م.
- اکرم آلبویه (۱۳۹۱ه.ش): بازتاب طنز در شاهنامه، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه سمنان.
- آرتور پلارد، مترجم: سعید سعیدپور (۱۳۹۸ه.ش): کتاب طنز، چاپ هفتم، نشر مرکز، تهران.
- جان موریل (۱۳۹۲ه.ش)، ترجمه: محمود فرجایی/ دانیال جعفری: فلسفه طنز، نشر نی، تهران.
- جواد دهقان‌یان (۱۳۸۶ه.ش): بررسی محتوا و ساختار طنز در نثر مشروطه، پایان‌نامه دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شیراز- دانشکده ادبیات و علوم انسانی.
- د.حسن انوری (۱۳۸۱ه.ش)، فرهنگ سخن، انتشارات سخن، جلد (۵)، تهران.
- د.حسین بهزادی اندوه‌جودی (۱۳۷۸ه.ش): طنز و طنزپردازی در ایران، چاپ اول، نشر صندوق، تهران، ص (۵۱)
- د.حسن جوادی (۱۴۰۰ه.ش) تاریخ طنز در ادبیات فارسی، چاپ دوم، انتشارات مروارید، تهران.
- رخساره جعفری (۱۳۸۹ه.ش): طنز در مثنویهای عطار، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه زنجان.
- عبدالحسین زرین‌کوب (۱۳۶۳ه.ش): شعر بی دروغ، شعر بی نقاب: سازمان انتشارات جاویدان، چاپخانه زیبا، چاپ چهارم.
- علی اکبر دهخدا (۱۳۷۷ه.ش): لغت‌نامه دهخدا، جلد ۱۰، چاپ دوم، موسسه چاپ و انتشارات دانشگاه تهران.
- مریم شاد محمدی (۱۳۹۰ ه.ش): طنز، هجو و هزل در ادبیات داستانی معاصر، پایان‌نامه دکتری، دانشگاه آزاد اسلامی – واحد تهران.
- محمدمبین زکی بیگ (1381 ه. ش)، ترجمه: پدالله روشن اردلانی، زبدهء تاریخ کرد و کردستان، انتشارات توس، چاپ نخست، تهران.
- محمد تمدن (۱۳۵۰ه.ش): تاریخ ایران در جنگ اول یان تاریخ رضائیه، انتشارات تمدن- اسلامی، تهران.
- محمدرضا اصلانی (۱۳۸۵ه.ش): فرهنگ واژگان و اصطلاحات طنز، چاپ اول، انتشارات کاروان، همدان.
- محمد حسین کریمی، زهرا ریاحی زمین، جواد دهقان‌یان (۱۳۸۸ه.ش)، پژوهشی در تئوری و کارکرد طنز مشروطه، پژوهشهای زبان و ادبیات فارسی، شماره ۱.
- د.محمد حکیم آذر (۱۳۹۴ه.ش): تأملی در محتوای اجتماعی طنز عبید، مجله پژوهشهای نقد ادبی و سبک‌شناسی، شماره (۲).
- د.محمد معین (۱۳۸۶ه.ش): فرهنگ معین، چاپ چهارم، انتشارات ادنا، تهران.
- د.نصرالله شاملی (۱۳۷۷ه.ش): ادبیات طنز و جاحظ، مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران، شماره ۱۴۸.
- یحیی آرین‌پور (۱۳۷۲): از صبا تا نیما، جلد دوم، چاپ پنجم، انتشارات زوار، تهران.
- ابن منظور الافریقی المصری (۲۰۰۵): معجم لسان العرب، مجلد التاسع، طبعة الرابعة، دار صادر، بیروت.
- د.ایمن عبدالرزاق الشوا (۲۰۱۰): مختار الصحاح، طبعة الاولى، دارالفحاء للنشر و التوزیع، دیمشق.
- د.خلیل الجر (۱۹۷۳): المعجم العربی الحدیث لاروس، انتشار مکتبة لاروس، باریس.
- لوئیس معلوف (۲۰۰۲): المعجم المنجد فی اللغة، طبعة التاسعة والثلاثون، دارالمشرق، بیروت.
- Cambridge dictionary (2000): Cambridge university press.
- John Peck, Martin Coyle (2002): Literary Terms and Criticism, Third Edition, Published by Palgrave Macmillan.
- Longman dictionary (2009): Fifth Edition, Pearson Longman presses.
- Martin Stephen (1986): Introductory Guide to English Literature, Third Impression, Published by Oxford University press.
- Oxford dictionary (2010): Eighth Edition, Oxford University press.